

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de avocatul Mihail Barbaroș în numele inculpatului Gogu Ivan, de avocatul Ion Cernolev în numele inculpaților Anton Victor și Bodiș Mihail, de avocata Georgeta Lupea în numele inculpatului Gribeneț Iurie, de avocatul Zaharia Protocop în numele inculpaților Gribeneț Iurie și Cazacu Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, în privința inculpaților

*Anton Victor XXX, născut la XX
XXXXX XXXX, originar și locuitor al or. XXXXX, str.
XXXXX XX, ap. XX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

*Cazacu Sergiu XXXX, născut la
XX XXXXX XXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX,
str. XXXXX XX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

*Gogu Ivan XXXXX, născut la XX
XXXXX XXXX, originar și locuitor al or. XXXXX, str.
XXXXX X, ap. XX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

*Bodiș Mihail XXXXX, născut la
XX XXXXX XXXX în s. XXXXX, r-nul XXXXX, locuitor
al mun. XXXXX, str. XXXXX XXXX XXX, ap. X,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;*

*Gribeneț Iurie XXXXX, născut la
XX XXXX XXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str.
XXXXX X, ap. XX, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 17.03.2014 - 25.11.2016,
instanța de apel: 27.12.2016 - 06.09.2017,
instanța de recurs: 09.02.2018 – 27.03.2018.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016, Anton Victor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la 9 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Cazacu Sergiu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Gogu Ivan a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Bodiu Mihail a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei aflării în arest preventiv de la 08.05.2012 până la 28.05.2012 și de la 07.06.2012 până la 25.06.2012.

Gribeneț Iurie a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

2. Instanța de fond a constatat că, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, **inculpatul Anton Victor**, aflându-se în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, împreună și de comun acord cu Cazacu S., Gogu I., Bodiu M. și Gribeneț I., acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obrăznicie deosebită, fără nici un motiv, ***i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care*** în conflictul iscat a intervenit ***Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Anton V. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodiu M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite***

regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, *precum și lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V.* care au intervenit în apărarea lui Panuș D. Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos *afară* toate persoanele implicate în conflict, unde *Anton V. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodiou M. și Gribeneț I.*, continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, *i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.*

Acțiunile lui Anton V. au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal, 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Cazacu S., Gogu I., Bodiou M. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, *i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care* în conflictul iscat a intervenit *Cazacu S.* care, *folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Anton V. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodiou M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.*

Acțiunile lui Anton V. au fost încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Astfel, inculpatul Anton V., prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit un concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Inculpatul Cazacu S., la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal, 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Bodiou M., Gogu I. și Gribeneț I., acționând din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obrăznicie deosebită, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde împreună cu Anton V., Bodiou M., Gogu I. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și

picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, precum și lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., care au intervenit în apărarea lui Panuș D. Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos afară toate persoanele implicate în conflict, unde Cazacu S., împreună cu Anton V., Bodiș M., Gogu I. și Gribeneț I., continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.

Acțiunile lui Cazacu S. au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Bodiș M., Gogu I. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde împreună cu Anton V., Bodiș M., Gogu I. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Acțiunile lui Cazacu S. au fost încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Astfel, inculpatul Cazacu S., prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Gogu I., la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Cazacu S., Bodiș M. și Gribeneț I., acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obrăznicie deosebită, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a

doborât la podea pe Panuș D., unde Gogu I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Bodi M. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, precum și lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., care au intervenit în apărarea lui Panuș D. Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos afară toate persoanele implicate în conflict, unde Gogu I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Bodi M. și Gribeneț I., continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.

Acțiunile lui Gogu I. au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Cazacu S., Anton V., Bodi M. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gogu I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Bodi M. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Acțiunile lui Gogu I. au fost încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Astfel, inculpatul Gogu I., prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Bodi M., la 04 martie 2012, aproximativ 03.55, în sectorul nr. 9, de comun acord cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obraznicie deosebită, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a

intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Bodi M., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, precum și lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., care au intervenit în apărarea lui Panuș D. Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos afară toate persoanele implicate în conflict, unde Bodi M. împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.

Acțiunile lui Bodi M. au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Bodi M., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Gribeneț I., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Acțiunile lui Bodi M. au fost încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Astfel, inculpatul Bodi M., prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Gribeneț I., la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodi M., acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiuni ce se deosebesc prin conținutul lor, printr-o obrăznicie deosebită, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un

motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gribeneț I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodiș M., i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, precum și lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., care au intervenit în apărarea lui Panuș D. Ulterior, întru aplanarea conflictului, la fața locului a intervenit securitatea clubului de noapte „Fashion”, care au scos afară toate persoanele implicate în conflict, unde Gribeneț I. împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodiș M., continuând acțiunile sale huliganice și având un comportament agresiv, i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cauzându-le, astfel, părților vătămate dureri fizice.

Acțiunile lui Gribeneț I. au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Tot el, la 04 martie 2012, aproximativ ora 03.55, în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte „Fashion” de pe bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, fiind împreună și de comun acord cu Cazacu S., Anton V., Gogu I. și Bodiș M., acționând cu intenție directă și urmărind scopul cauzării leziunilor corporale, în rezultatul unui conflict iscat între Anton V. și Panuș D., în cadrul căruia Anton V., fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care în conflictul iscat a intervenit Cazacu S. care, folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Gribeneț I., împreună cu Anton V., Cazacu S., Gogu I. și Bodiș M. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i, astfel, victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Acțiunile lui Gribeneț I. au fost încadrate în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Astfel, inculpatul Gribeneț I., prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit concurs ideal de infracțiuni prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța a reținut că inculpatul Anton V. nu a recunoscut vina și a declarat că mai multe persoane au început să se îmbrâncească, iar el s-a apropiat cu intenția să-i despartă. Partea vătămată l-a lovit la ochiul stâng, apoi, fiind împreună cu încă trei persoane, el a îmbrâncit partea vătămată și a început un haos. În conflict au

intervenit mai multe persoane, iar paza le-a cerut să părăsească localul. Partea vătămată era în stare de ebrietate și se comporta agresiv. Acesta l-a atacat fără careva motive. Nu i-a lovit pe Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V.

Inculpatul Gogu I. nu și-a recunoscut vinovăția și a indicat că în timpul îmbrâncelilor victima a alunecat de prag, iar el i-a dat mâna și l-a ridicat de jos. A intervenit paza și le-a cerut să iasă afară. Personal nu a lovit victima cu picioarele.

Inculpatul Cazacu S., la fel, nu a recunoscut vina și a relatat că în conflict erau implicate mai multe persoane, inclusiv partea vătămată. A intervenit pentru a aplana conflictul. Încercând să apere victima, l-a luat în brațe și l-a dat într-o parte. Dar, acesta a căzut lent jos. Nu a observat ca Gribeneț I., Anton V., Gogu I. și Bodi M. să fi fost implicați în conflict, iar pe Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. nu i-a văzut nici în local, nici când au ieșit afară. Când partea vătămată Panuș D. se afla jos și alte persoane se aflau deasupra lui, el a intervenit pentru a-i despărți.

Inculpatul Bodi M. nu a recunoscut vina și a comunicat că s-a început o îmbrânceală între mai multe persoane. În timpul conflictului nu i-a aplicat lovituri părții vătămate Panuș D., nefiind în apropiere de acesta. Părțile vătămate Bîrnaz A. și Gorea V. umblau prin sala localului, erau agresivi și aveau un comportament neadecvat, însă nu a văzut ca aceștia să se fi bătut cu cineva. Ieșind afară, nu a lovit și nu a înjurat părțile vătămate or, nu avea motive. Gribeneț I. avea pe deget inelul de căsătorie și nu a văzut ca acesta să fi aplicat lovituri părților vătămate. Altercația a durat aproximativ trei minute.

După audiere, inculpații Cazacu S. și Anton V. au părăsit sala de ședințe, eschivându-se de la prezentarea ulterioară, fiind anunțați în căutare și dispusă examinarea cauzei în lipsa lor.

Totodată, inculpatul Gribeneț I. nu s-a prezentat în instanța de judecată, fiind anunțat în căutare, iar judecarea cauzei a continuat în absența lui. Fiind audiat în calitate de învinuit, acesta nu a recunoscut vina și a refuzat să dea declarații.

Cu toate că inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, vinovăția acestora se confirmă prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Gorea V. a comunicat că administratorul clubului s-a apropiat și i-a spus că partea vătămată Panuș D. este agresat de un grup de 5-6 persoane. Însoțit de Anastasov I. și Lupanciuc T. s-a îndreptat spre locul conflictului și a văzut că Panuș D. era la podea, cu ochii închiși și nu se mișca, părea că și-a pierdut cunoștința. Persoanele erau agresive și continuau să-i aplice lovituri cu pumnii și picioarele. Împreună cu Anastasov I. și Lupanciuc T. l-au ridicat pe Panuș D. de jos și l-au transmis altei persoane care l-a însoțit la baie, pentru a-i acorda ajutor. Conflictul a continuat afară, cu schimb de replici și bătăi. Lui Anastasov I. și Lupanciuc T., la fel, le-au fost aplicate lovituri, însă nu-și amintește de la cine, iar el a primit 1-2 lovituri cu piciorul în regiunea coșului pectoral de la Gogu I. Nu s-a adresat la medic, tratându-se singur acasă. Nu s-a adresat la poliție, însă are pretenții față de toți inculpații. Afară conflictul a continuat din motiv că inculpații erau agresivi și aveau un comportament neadecvat, fiind sub influența alcoolului sau altor substanțe. În timpul conflictului, pe lângă loviturile primite, a fost amenințat cu moartea și înjurat, însă nu poate

spune de cine anume. În local iluminarea era salbă, însă a văzut că Panuș D., fiind la pământ, a fost lovit de Bodiș M., probabil cu piciorul.

Partea vătămată Bîrnaz A. a relatat că s-a apropiat ultimul de locul conflictului. L-a văzut pe Panuș D. la podea, fără cunoștință, plin de sânge. Acolo se aflau deja Gorea V. și Lupanciuc T. Conflictul a continuat, ei fiind agresați de grupul de persoane care se aflau acolo. Cineva l-a împins, el și-a pierdut echilibrul și a căzut jos. Gorea V. a fost agresat în incinta localului, iar când a ieșit afară, acesta se ținea de cap. Anastasov I. era plin de sânge. Nu a văzut când a fost lovit Panuș D. or, s-a apropiat când acesta era deja jos, fără cunoștință. A doua zi, Panuș D. avea leziuni corporale vizibile pe partea stângă a corpului, se vedea amprenta unui inel, avea dureri de cap și un hematom la ochi. Personal nu a lovit pe nimeni, însă a primit o lovitură în umărul drept și a căzut jos. Ulterior, Panuș D. acuza dureri de cap, i-a spus că a fost la medic și urmează un tratament. Îi recunoaște pe inculpați, însă nu-și amintește acțiunile fiecăruia în parte.

Partea vătămată Anastasov I. a indicat că împreună cu Bîrnaz A. și Lupanciuc T. s-au apropiat de locul conflictului, unde 4-5 persoane îl loveau pe Panuș D. care era la podea. Au încercat să-i despartă și să-l scoată pe Panuș D. A observat la acesta că ochiul era roșu, iar partea stângă a ochiului era inflamată. Cineva l-a ridicat pe Panuș D. de jos și l-a condus la baie. S-a apropiat paza și împreună cu Lupanciuc T., Bîrnaz A. și Gorea V. au ieșit din local. Afară conflictul a continuat. Cineva i-a aplicat câțiva pumni în față și el și-a pierdut cunoștința. Afară mai erau Bîrnaz A. și Ghețuș S., iar Lupanciuc T. a mers în local după apă. După incident, cu Panuș D. s-a văzut aproape în fiecare zi. Mergea la el acasă, deoarece aceasta nu ieșea, având fața umflată, un ochi roșu, iar în frunte avea amprenta unui inel. Peste o săptămână, Panuș D. a făcut rost de înregistrarea video a conflictului și fotografiile celor implicați, i-a arătat și fotografiile celor 5 inculpați. Aceștia sunt persoanele care i-au aplicat lovituri lui Panuș D. El tot a fost agresat fizic afară, fiindu-i aplicată o lovitură în partea dreaptă a feței și i s-a rupt un dinte, iar în partea stângă a feței avea un hematom. Nu s-a adresat la medic ca urmare a leziunilor primite.

Martorul Popa A. a declarat că a observat un conflict în partea stângă a localului și a văzut că Panuș D. era la podea, fiindu-i aplicate mai multe lovituri. Gribeneț I. era agresiv și îl lovea pe Panuș D. în cap. Toți inculpații erau agresivi și nimeni nu-i putea liniști. A văzut că atunci când lui Panuș D. i se aplicau lovituri, acesta nu se apăra nici nu se mișca. Toți inculpații l-au lovit pe Panuș D., mai ales în partea de sus a corpului. Au urmat mai multe lovituri și încercări de a-i liniști, apoi paza i-a scos afară. Cineva l-a ridicat cu greu pe Panuș D. de jos și l-a dus la baie. Acesta nu-și dădea seama ce se întâmplă, ochii îi erau încețoșați și fața era plină de sânge. Partea stângă, în regiunea ochiului îi sângera și a început să-i curgă sânge din nas. Afară, bătaia a continuat și a văzut că pe Anastasov I. îl loveau 4-5 persoane. A încercat să-i despartă, dar nu i-a reușit. Ulterior, mergând acasă la Lupanciuc T., i-au aplicat lui Panuș D. o compresă cu gheață. I-au făcut o poză cu telefonul. Se vedea clar amprenta unui inel în partea stângă a ochiului.

Martorul Lupanciuc T. a comunicat că, intrând în sală, a văzut cum mai multe persoane loveau cu mâinile și picioarele o persoană care era la podea. Apropiindu-se, l-a văzut pe Panuș D. jos, își acoperea fața cu mâinile și nu se mișca. S-a pus deasupra acestuia l-a acoperit și îi împingea pe cei care îl loveau. Lui Panuș D. i-au aplicat lovituri Gribeneț I., Anton V. și Cazacu S. Tot acolo se aflau Gogu I. și Bodiu M., însă nu i-a văzut pe aceștia să lovească. Gribeneț I. l-a lovit pe Panuș D. până a intervenit el, aplicându-i 2-3 lovituri în partea stângă a corpului, în piept, însă mai mult în cap. După ce l-a acoperit pe Panuș D. nu a mai putut vedea ce face Gribeneț I. și nu cunoaște dacă l-a mai lovit pe Panuș D. Toți inculpații erau agresivi și loveau. Anton V. i-a aplicat lovituri lui Panuș D. în partea de sus a corpului, în deosebi în cap și a continuat să-l lovească pe acesta și după ce a intervenit el. Cazacu S. tot l-a lovit de 2-3 ori pe Panuș D. cu picioarele în cap. Afară, inculpații au continuat să se comporte agresiv. Popa A. s-a apropiat de ei și i-a întrebat despre conflict, dar aceștia au început să strige. A doua zi, după incident, Panuș D. i-a spus că merge la medic, deoarece îl doare capul. Acesta i-a mai spus că Gribeneț I. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în frunte și el a simțit ceva tare, probabil un inel.

Martorul Botnaru N., agent de pază al clubului de noapte, a indicat că în a doua jumătate a nopții a fost anunțat de colegul său că în club s-a iscat o ceartă. Au mers sus și au văzut un grup de persoane care se certau. Au intervenit și au condus afară persoanele implicate în această altercație. Clienții clubului au început să iasă afară, iar el încerca să-i liniștească. L-a văzut pe Panuș D. agitat, trecând repede pe lângă el, l-a întrebat ce s-a întâmplat și nu a înțeles ce i-a răspuns. Apoi, a auzit că persoanele de afară se înjurau reciproc.

Martorul Voronin P., agent de pază al clubului de noapte, a relatat că administratorul i-a făcut semn să se apropie. Mergând spre sală, s-a întâlnit cu colegii săi care scoteau afară niște clienți. S-a întors și l-a ajutat pe Botnarenco G. să scoată afară un client agresiv și l-au condus până la ușă. A rămas puțin afară deoarece persoanele implicate în conflict se insultau reciproc, apoi a intrat în club. Clienții clubului au început să iasă afară, iar grupul de persoane s-a aflat un timp în fața clubului.

Martorul Botnaru D., agent de pază al clubului de noapte, a comunicat că despre incidentul de după miezul nopții, a aflat prin stație. A mers la locul conflictului și a văzut un grup de persoane care se bruscau. Erau persoane în picioare, cât și pe jos, însă aceștia se ridicau imediat. Toți agenții de pază s-au adunat în sală și au scos participanții la conflict afară, iar el imediat s-a întors în sală.

Martorul Barba V. a declarat că, văzând îmbulzeală, s-a apropiat și l-a văzut pe Panuș D. la podea. În momentul când s-a aplecat și l-a ajutat pe acesta să se ridice, a primit niște lovituri, însă nu poate spune de la cine. A mers cu Panuș D. la baie, acestuia îi curgea sânge din nas, iar când s-a întors, sala era liberă. A văzut că lui Panuș D. i-au aplicat lovituri Gribeneț I., Anton V., Gogu I. și Cazacu S. A

doua zi, Panuș D. l-a telefonat și i-a mulțumit pentru ajutor, i-a mai spus că are dureri de cap.

Expertul Pădure A. a indicat că, potrivit descrierii examenului tomografic al lui Panuș D. din 27.03.2012, s-a depistat: fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga. Fractura osului zigomatic a fost diagnosticată doar în procesul efectuării expertizei în comisie sub nr. 158, având ca bază concluzia emisă de consultantul radiolog al Centrului de Medicină Legală care, la solicitarea comisiei de experți, a examinat trei pelicule tomografice și 2 CD-uri cu imagini radiologice pe 11.06.2013. **Fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.** Fractura liniară a oaselor bolții craniului se poate forma atât prin intermediul acțiunilor obiectelor contondente dure, cu suprafața limitată, cât și nelimitată de acțiune. Aceste mecanisme se pot regăsi în cele mai diverse circumstanțe. Este imposibil de vizualizat cu ochiul liber un os al craniului la examinarea unei persoane vii, în lipsa unor plăgi. La 07.03.2012 medicul legist Buga l-a examinat pe Panuș D. în calitate de persoană, și nu de cadavru. În aceste circumstanțe, medicul legist Buga nu avea temei pentru recomandarea unui examen radiologic or, pentru solicitarea acestui examen era necesară existența unor suspiciuni privind posibilitatea existării unor leziuni profunde. În speță, având în vedere acuzele prezentate la Panuș D. la momentul examinării din 07.03.12 și rezultatele investigațiilor și diagnosticul fixat în trimitere-extras întocmit la 06.03.2012, asemenea suspiciuni nu au apărut. Excoriația reprezintă o dereglare superficială a pielii, care nu permite vizualizarea osului decât prin secționarea pielii, procedură care se poate realiza doar în contextul intervenției chirurgicale și nicidecum în procesul examinării medico-legale a unei persoane, care presupune posibilitatea de depistare cu ochiul liber, neînarmat doar a leziunilor externe, nu și a țesuturilor profunde. **Conform investigației histologice, rezultă că vechimea hemoragiilor, adică a aceluși hematom care a fost evacuat intraoperator, este de aproximativ 5-6 zile până la deces. Prin urmare, hemoragiile intracerebrale nu puteau nicidecum să se fi declanșat la 04.03.2012. Agravarea stării de sănătate a avut loc la data de 26.03.2012. Mai mult, comisia nu a dispus la momentul efectuării expertizei de date obiective din care ar rezulta existența la Panuș D. a unei traume cranio-cerebrale. Leziunile țesuturilor moi nu reprezintă în sine o traumă cranio-cerebrală, întrucât sunt afectate doar țesuturile moi, fără implicarea oaselor craniului, creierului și membranei osale.**

Expertul Baci G. a declarat că întrucât fractura osului temporal pe stânga este una periculoasă, se poate trata atât în spital, cât și la domiciliu. Conform actelor medicale, la Panuș D. fractura (osului temporal pe stângă) era pe toată grosimea osului. **Fractura osului zigomatic poate fi provocată de lovituri cu mâinile și picioarele. Nu se exclude formarea fracturii complete a osului parietal pe stânga în rezultatul contactului dintre osul traumatizat și o suprafață proeminentă dintr-un plan.** Cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezenței hemoragiei. **După radiogramă fractura era relativ**

proaspătă, reieșind din faptul că osul nu era concrecut. Decesul persoanei a fost consecința unei reacții în lanț. Nu se exclude formarea focarului de hemoragie în țesuturile cerebrale în partea opusă zonei supuse loviturii traumatice.

Vinovăția inculpaților este confirmată și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei penale, și anume:

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Gorea V. l-a recunoscut pe Cazacu S. (luptătorul „Judo”) ca fiind una din persoanele care l-a bătut pe el și prietenii săi la clubul „Fashion”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Gorea V. l-a recunoscut pe Bodiș M. (descrisă ca persoana cu înălțimea de circa 2 m.) ca fiind una din persoanele care l-a bătut pe el și prietenii săi la clubul „Fashion”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Gorea V. l-a recunoscut pe Gogu I. ca fiind una din cele 5 persoane care l-a bătut pe el și prietenii săi la clubul „Fashion”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Gorea V. l-a recunoscut pe Gribeneț I. (îl strigau „Iura”) ca fiind una din cele 5 persoane care l-a bătut pe el și prietenii săi la clubul „Fashion”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Gorea V. l-a recunoscut pe Anton V. (era numit „Vicu”) ca fiind persoana care a inițiat conflictul;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.04.2012 prin care martorul Barba V. l-a recunoscut pe Cazacu S. ca fiind persoana care primul l-a trântit pe Panuș D. la 04.03.2012 în clubul de noapte și împreună cu alte persoane l-a bătut cu picioarele peste corp și cap;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.04.2012 prin care martorul Barba V. l-a recunoscut pe Gogu I. ca fiind persoana care la 04.03.2012 în clubul de noapte, împreună cu alte persoane l-a bătut cu picioarele peste corp și cap pe Panuș D.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.04.2012 prin care martorul Barba V. l-a recunoscut pe Anton V. ca fiind persoana care la 04.03.2012 în clubul de noapte, împreună cu alte persoane l-a bătut cu picioarele peste corp și cap pe Panuș D.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.04.2012 prin care martorul Barba V. l-a recunoscut pe Gribeneț I. ca fiind persoana care la 04.03.2012 în clubul de noapte, împreună cu alte persoane l-a bătut cu picioarele peste corp și cap pe Panuș D.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.04.2012 prin care martorul Lupanciuc T. l-a recunoscut pe Gribeneț I. ca fiind persoana care îl lovea pe Panuș D. cu pumnul în față;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Darii A. l-a recunoscut pe Gogu I. ca fiind persoana care i-a aplicat lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. la 04.03.2012, în clubul de noapte „Fashion”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Darii A. l-a recunoscut pe Anton V. ca fiind persoana care împreună cu alte persoane la 04.03.2012 i-a aplicat lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 05.04.2012 prin care martorul Cociorva A. l-a recunoscut pe Anton V. ca fiind persoana cu care a intrat în conflict Panuș D., pe care ulterior l-a lovit;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Andrieș L. l-a recunoscut pe Gogu I. ca fiind persoana care împreună cu Vicu, Iura și Sergiu au aplicat lovituri cu picioarele peste corpul și capul lui Panuș D. la 04.03.2012;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Andrieș L. l-a recunoscut pe Gribeneț I. ca fiind persoana care împreună cu Gogu I., Vicu și Sergiu au aplicat lovituri cu picioarele peste corpul și capul lui Panuș D. la 04.03.2012;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Andrieș L. l-a recunoscut pe Cazacu S. ca fiind persoana care împreună cu alte trei persoane au aplicat lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului lui Panuș D. la 04.03.2012, în clubul de noapte;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Andrieș L. l-a recunoscut pe Anton V. ca fiind persoana care împreună cu Gogu I., Iura și Sergiu au aplicat mai multe lovituri peste corpul și capul lui Panuș D. la 04.03.2012;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Popa A. l-a recunoscut pe Anton V. ca fiind persoana care a aplicat lovituri asupra prietenilor și a lui Panuș D.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Popa A. l-a recunoscut pe Cazacu S. ca fiind persoana care era luptător judo, aplicând lovituri asupra prietenilor și a lui Panuș D.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Popa A. l-a recunoscut pe Bodiu M. ca fiind persoana care a aplicat lovituri asupra prietenilor și a lui Panuș D.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Popa A. l-a recunoscut pe Gribeneț I. ca fiind persoana care a aplicat lovituri asupra prietenilor și a lui Panuș D. în incinta clubului;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 06.04.2012 prin care martorul Popa A. l-a recunoscut pe Gogu I. ca fiind persoana care a aplicat lovituri asupra prietenilor și a lui Panuș D.;

procesul-verbal de ridicare din 06.04.2012 prin care de la Guțu E. a fost ridicat un DVD disc de model „Acme” DVD-R cu imagini video de la sala de dans din incinta clubului „Fashion” de pe bd. Decebal 2, mun. Chișinău din 04.03.2012;

procesul-verbal de examinare din 13.04.2012 prin care a fost examinat un CD cu înregistrări video din clubul „Fashion”;

procesul-verbal de ridicare din 17.04.2012 prin care de la Cotruță S. a fost ridicat un DVD disc de model „Acme” DVD-R cu fotografiile din incinta clubului „Fashion” de pe bd. Decebal 2, mun. Chișinău din 03.03.2012 - 04.03.2012;

procesul-verbal de examinare din 13.12.2013 prin care a fost examinat un DVD disc de model „Acme” DVD-R cu fotografiile din incinta clubului „Fashion” de pe bd. Decebal 2, mun. Chișinău din 03.03.2012-04.03.2012;

procesul-verbal de confruntare din 25.05.2012 între învinuitul Bodiu M. și martorul Popa A.;

procesul-verbal de confruntare din 25.05.2012 între învinuitul Bodiu M. și martorul Gorea V.;

raportul de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012, că în rezultatul examenului medico-legal al lui Panuș D. s-a constatat: echimoze cu excoriații pe față, echimoze pe brațul stâng, hemoragie în focar în segmentul lateral al sclerei ochiului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată;

raportul de constatare medico-legală nr. 666 din 05.04.2012, că în baza datelor examinării medico-legale a cadavrului, documentelor medicale, rezultatelor investigațiilor de laborator, circumstanțelor faptelor și în conformitate cu întrebările expuse pentru soluționare s-a conchis:

1. Moartea lui Panuș D., vârsta 23 ani, a survenit la 02.04.2012 ora 18.34 (conform extrasului din fișa medicală, clinica Munchen, Germania).

2. Decesul a survenit în rezultatul hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului. Acestea s-au instalat pe fondalul unei patologii cerebrale (malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale), confirmată prin examenul histopatologic de laborator.

3. La examenul medico-legal al cadavrului (momentul autopsiei - 05.04.2012) leziuni corporale nu s-au depistat;

raportul de expertiză medico-legală nr. 40/666 din 10.04.2012, că reieșind din datele necropsiei, documentelor medicale, rezultatele investigațiilor de laborator, dar și din cele constatate și sistematizate anterior s-au conchis următoarele:

1. Moartea lui Panuș D., vârsta 23 ani, a survenit în rezultatul hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului. Acestea s-au instalat pe fondalul unei patologii cerebrale (malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale), confirmată prin examenul histopatologic de laborator.

2. La autopsia medico-legală și în baza documentelor medicale s-au constatat hemoragii intracerebrale care, reieșind din cele expuse în „Discuții” (p. 5), sunt de origine patologică „Malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale”. Conform rezultatelor histopatologice de laborator vechimea acestor hemoragii este de cca 5-6 zile și se includ în circumstanțele zilei de 26.03.2012.

3. La examenul medico-legal al cadavrului (momentul autopsiei - 05.04.2012) leziuni corporale nu s-au depistat.

4. Reieșind din datele medicale prezentate (fișa medicală nr. 5840 a CNȘPMU) rezultă că Panuș D. în timpul vieții a fost diagnosticat cu Hepatită virală B (din 1996), iar pe perioada internării i s-a efectuat intervenție chirurgicală de „Evacuare a hematomului intracerebral prin craniotomie decompresivă fronto-parietal dreapta” la 27.03.2012, care nu au legătură cauzală cu decesul.

La examenul medico-legal al cadavrului s-a determinat „Malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale” care, prin factorii declanșatori (efort fizic), a generat hemoragiile intracerebrale și are legătură cauzală directă cu decesul.

Pneumonia, distrofia hepatică și renală sunt complicații indirecte ale bolii de bază, dar nu sunt în legătură cauzală directă cu decesul.

Decesul lui Panuș D. a survenit la 02.04.2012, ora 18.34 (conform extrasului din fișa medicală, clinica Munchen, Germania), iar examinarea cadavrului a avut loc în seara zilei de 05.04.2012 (între orele 19.00-22.00);

raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 227 din 11.06.2012, că în baza datelor dosarului penal nr. 2012420517, rapoartelor de constatare și expertiză medico-legală a cadavrului lui Panuș D., a.n. xxxx, circumstanțelor cazului, documentelor medicale prezentate, investigațiilor histopatologice și în conformitate cu întrebările înaintate pentru soluționare, comisia de experți judiciari medico-legali a conchis următoarele:

1.2.4. Conform raportului de constatare medico-legală nr. 973 datat cu 07.03.2012, la Panuș D., a.n. xxxx, s-au depistat următoarele leziuni corporale:

a. echimoze cu excoriații pe față, echimoze pe brațul stâng, hemoragie în focar în segmentul lateral al sclerei ochiului stâng.

Toate leziunile corporale, indicate în punctul 1 a, au fost produse prin acțiunea traumatică cu un corp (-uri) contondent (-e), inclusiv cu mâinile și picioarele, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului și se califică ca vătămare neînsemnată, iar stabilirea numărului de persoane care au cauzat leziunile corporale, nu ține de competența expertizei medico-legale.

3. La internare în IMSP CNȘPMU datată cu 26.03.2012, ora 23.40, starea pacientului Panuș D. era extrem de gravă în comă de gradul 3, în rezultatul examenului medical efectuat în primele 74 ore după internare s-a stabilit următorul diagnostic clinic: boală cerebro-vasculară acută, hematom intracerebral parieto-temporal pe dreapta cu erupție în sistemul ventricular.

5.15. Moartea lui Panuș D., a.n. xxxx, a survenit la 02.04.2012, ora 18.34 (conform extrasului din fișa medicală, clinica Munchen, Germania), în rezultatul hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, ca consecință a patologiei cerebrale-malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale cu anevrisme saculare, confirmată prin rezultatele autopsiei cadavrului și investigațiilor histopatologice.

6.7.8.9.10.11.12.13. La examinarea și expertiza medico-legală a cadavrului lui Panuș D., careva leziuni corporale nu s-au depistat.

14. În baza datelor din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 5840 se constată că Panuș D. suferea de o maladie cerebro-vasculară, din care motiv a fost efectuată intervenția chirurgicală: evacuarea hematomului intracerebral, prin craniotomie decompresivă pe dreapta (27.03.2012, ora 02.25). Careva date, care ar indica prezența unei maladii profesionale în documentele medicale prezentate nu s-au depistat.

15. Între maladiile preexistente și cauza decesului lui Panuș D. există legătură de cauzalitate directă.

16. Examinarea medico-legală a cadavrului lui Panuș D., a fost efectuată peste 72 ore după deces;

raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie nr. 158 din 02.09.2013, că reieșind din circumstanțele faptei, documentele medicale, datele necropsiei medico-legale, rezultatele investigațiilor de laborator, descrierii suplimentare a imaginilor tomografice, comisia de experți a constatat:

Lui Panuș D., (vârsta 23 ani), la 04.03.2012, orele 03.55, i-au fost aplicate leziuni corporale în clubul „Fashion”.

După 2 zile de la incident, la 06.03.2012, se adresează la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde se stabilește diagnosticul: „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”, fapt confirmat prin extrasul-trimitere notat în raportul nr. 973 în compartimentul „datele documentelor medicale”.

La 07.03.2012 Panuș D. a fost examinat în secția clinică municipală Chișinău a CML și s-a conchis că s-au depistat leziuni sub formă de echimoze și excoriații (pe față, brațul stâng) și hemoragii în sclera ochiului stâng, care se atribuie la vătămări neînsemnate.

Așadar, de la momentul incidentului din 04.03.2012 până la 26.03.2012 nu se documentează afecțiuni traumatiche cerebrale.

La 26.03.2012, a 22-a zi de la incident, Panuș D. a mers la fitness club „Niagara” unde, după un efort fizic, a făcut convulsii și ulterior a fost internat de urgență în spital în stare de comă.

La internare, dar și postoperator, s-au efectuat examinări tomografice ale craniului, pe care se vizualizează hematom masiv pe dreapta (intraparenchimos), dar și fractură liniară a osului temporal pe stânga, cu implicarea ambelor lamele și fractură a corpului osului zigomatic pe stânga.

Diagnosticul clinic definitiv a fost boala cerebro-vasculară, iar pacientul a fost operat la 27.03.2012 orele 02.25-03.55: „Evacuarea hematomului intracerebral prin craniotomie decompresivă fronto-parietal pe dreapta”.

Starea postoperatorie era foarte gravă, din care cauză a fost transferat la 30.03.2012 într-o clinică medicală din Germania, unde la 02.04.2012 s-a constatat moartea cerebrală și biologică.

La 05.04.12 s-a efectuat autopsia medico-legală a defunctului Panuș D., în urma căreia se constată că hemoragiile intracerebrale (hematomul) se datorează patologiei cerebrale (malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale), confirmată prin examen histopatologic.

Prin toate datele în cauză: debutul brusc după un efort fizic, localizarea intraparenchimatoasă (caracteristică) a hematomului, prezența malformației arterio-venoase cerebrale (stabilită histopatologic, dar și menționată în documentele medicale) se demonstrează originea patologică a hematomului intracerebral.

Printr-o examinare adăugătoare a două pelicule tomografice și două CD-uri cu tomografii din 26.03.2012 și 30.03.2012 s-a confirmat prezența fracturilor craniene.

Ținând cont de cele constatate, *comisia de experți judiciari medico-legali conchide* următoarele:

La 07.03.2012, în ambulatoriul medico-legal s-au depistat hemoragie în sclera ochiului stâng, excoriații în regiunea frontală median, regiunea temporală pe stânga, pe bărbie median și echimoze periorbital stânga, pe brațul stâng, care se califică drept vătămare corporală neînsemnată.

Imaginile fotografice nu reprezintă obiect de cercetare a expertizei medico-legale.

Conform datelor clișeelor tomografice din 26 și 30.03.2012 fixate în fișa medicală a bolnavului de staționar, cât și obținute în urma descrierii suplimentare la solicitarea comisiei de experți, rezultă că la Panuș D. au fost depistate leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”.

Fracturile menționate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală. Fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Fractura completă a osului temporal pe stânga la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Fractura corpului osului zigomatic pe stânga la persoanele vii determină dereglarea sănătății de lungă durată și, în conformitate cu acest criteriu, se califică drept vătămare corporală medie.

Fracturile oaselor craniului la Panuș D. nu reflectă careva particularități individuale ale obiectelor contondente dure care le-au produs, din care cauză a identifica concret obiectele vulnerante nu este posibil.

Particularitățile de regenerare a oaselor plate nu permit a stabili obiectiv și cu certitudine vechimea de formare a fracturilor acestor oase. În același timp, la examinarea medico-legală a lui Panuș D. din 07.03.2012 au fost constatate leziuni ale țesuturilor moi care corespund localizării fracturilor osoase.

Moartea lui Panuș D., vârsta 23 ani, a survenit în rezultatul bolii cerebro-vasculare, manifestată prin patologie a vaselor cerebrale cu aneurisme saculare, care au fost sursa hemoragiilor intracerebrale, ultimele complicându-se cu edem cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunchiulare și comprimarea centrelor organelor vitale.

Legătură causală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012 nu există.

Agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale produse în urma ruperii vaselor patologice modificate ale creierului, condiționate de factori externi (efort fizic, stres psiho-emoțional, intoxicații etc.);

mijloace materiale de probă - un DVD disc de model „Acme” DVD-R cu imagini video de la sala de dans din incinta clubului „Fashion” de pe bd. Decebal 2, mun. Chișinău din 04.03.2012; un DVD disc de model „Acme” DVD-R cu fotografii din incinta clubului „Fashion” de pe bd. Decebal 2, mun. Chișinău din 03.03.2012-04.03.2012.

Suplimentar, în cadrul cercetării judecătorești, au mai fost cercetate: o fotografie a lui Panuș D. imediat după conflict: 4 fotografii ale lui Panuș D. din 08.03. 2012, la „Art Club Caraoche”.

Prin urmare, cumulul probelor administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpaților, acțiunile căror urmează a fi încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Totodată, nu pot fi reținute declarațiile inculpaților privind negarea vinovăției, deoarece sunt date cu scopul autoapărării și eschivării de la răspundere penală.

Astfel, este nefondată afirmația inculpatului Cazacu S. că „...l-a luat în brațe pe Panuș D. și l-a dat la o parte, în dreapta.” or, conform procesului-verbal de examinare a obiectului, un CD cu înregistrările video din sectorul 9 al clubului de noapte „Fashion”, se vede cum „...la 03.55.52, persoana în cămașă (Panuș D.) lovește o altă persoană, la care se observă că este iscat un conflict, în care persoana în cămașă este împinsă la una din mesele din spate unde se observă că un tânăr (Cazacu S.) îl apucă din spate și îl pune la pământ și se apleacă deasupra sa, la locul dat se apropie mai multe persoane care lovesc atât cu pumnii, cât și cu picioarele ...”.

Sunt neîntemeiate și alegațiile inculpatului Anton V. că Panuș D. „...l-a lovit la ochiul stâng, ...apoi după ce situația s-a mai calmat, s-a îndreptat spre Dubenco V., unde s-a apropiat Panuș D. și iarăși l-a lovit. L-a îmbrâncit pe Panuș D. și s-a început un haos” or, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului, un CD pe care sunt înregistrările video din sectorul 9 al clubului de noapte „Fashion” - „la ora 03.55.33 persoana în pulover (Anton V.) lovește persoana îmbrăcată în cămașă (Panuș D.) cu mâna dreaptă în regiunea feței, iar tânărul în cămașă face câțiva pași în spate, se observă că se ține cu mâna dreaptă de față, apoi aceștia sunt despartiți unul de altul de persoanele din jurul lor”.

Descrierea imaginilor video coroborează cu declarațiile martorilor Panuș Z., Popa A., Ghețuș S. și Lupanciuc T., căror Panuș D. le-a relatat, că ulterior, accesând clubul „Fashion”, pe site-ul allfun.md, i-a recunoscut pe inculpații care l-au bătut și le-a povestit detaliat că s-a apropiat de o persoană și i-a spus să-l lase în pace pe Dubenco V., din spatele tânărului cu care vorbea, Anton V. i-a dat un pumn în față, el s-a ferit, văzând că se apropie, a tras în altă persoană. Cazacu S. l-a trântit jos, când a vrut să se ridice a primit o lovitură cu pumnul în frunte de la Gribeneț I., după care nu mai ținea minte nimic, își acoperise capul cu mâinile.

Deci, este stabilit că inițiatorul conflictului a fost inculpatul Anton V. care, fără nici un motiv, i-a dat un pumn în față lui Panuș D., apoi Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., ulterior, Gribeneț I. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în frunte, după care partea vătămată nu mai ținea minte nimic.

Conform procesului-verbal de examinare a obiectului, CD-ul cu înregistrările video din sectorul 9 al clubului de noapte „Fashion”, „... *se observă că la locul dat se apropie mai multe persoane care lovesc atât cu pumnii cât și cu picioarele, după care la 03.56.14 se apropie o persoană îmbrăcată în costum de culoare care încearcă să calmeze conflictul, în același timp se observă că mai multe persoane lovesc cu picioarele persoana îmbrăcată în cămașă de culoare neagră...*, la 03.56.28 una din persoane este scoasă din conflict, iar celelalte lovesc cu picioarele, după care la 03.57.25 persoanele care loveau sunt date la o parte și conduse în partea stângă ...”. Prin urmare, Panuș D. a fost bătut și nu îmbrâncit, așa cum susțin inculpații, din momentul primei lovituri aplicate de Anton V.- ora 03.55.33 și până la ora 03.57.25, când s-a finisat bătaia.

La fel, a fost constatat că Gribeneț I. în seara respectivă purta un inel pătrat, cu care i-a aplicat lui Panuș D. lovitura în frunte, iar în poza acestuia, efectuată imediat după conflict, se vede pe frunte amprenta unui inel. Părțile vătămate și martorii au confirmat existența acestui semn la victimă. Bîrnaz A. a indicat că Panuș D. avea leziuni corporale vizibile pe partea stângă a corpului, se vedea amprenta unui inel. Anastasov I. a comunicat că Panuș D. nu ieșea pentru că avea fața umflată, ochiul roșu, în frunte avea amprenta unui inel. Popa A. a declarat că Panuș D. avea o urmă de inel în partea stângă a ochiului, Gribeneț I. avea ceva la mână, un ceas sau un inel. Ghețuș S. a comunicat că a doua zi Panuș D. era vânăt, ochiul stâng îi era în sânge, pe frunte avea un semn pătrat; Lupanciuc T. a relatat că Panuș D. i-a spus că Gribeneț I. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în frunte și el a simțit ceva tare, probabil un inel. El personal a văzut pe mâna lui Gribeneț I. un inel, acesta lucea. La ceilalți a văzut ceasuri, iar mama victimei, Panuș Z. a menționat că urma de inel de pe fața lui Panuș D. a fost vizibilă până la decesul acestuia.

În același timp, a fost stabilit și faptul că loviturile erau aplicate preponderent asupra capului victimei. Or, din declarațiile martorilor și părților vătămate audiate în ședință, precum și înregistrarea video, toți cei cinci inculpați i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele victimei.

Conform pct. 14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006, instanțele de judecată vor ține seama că acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate nu pot să formeze de sine stătător componența infracțiunii de huliganism. Aceste acțiuni principale trebuie să fie însoțite obligatoriu de oricare din acțiunile adiacente menționate în dispoziția art. 287 alin. (1) Cod penal: aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism sau obrăznicie deosebită.

În speța dată, se atestă cu siguranță atât aplicarea violenței cât și elementul - obrăznicie deosebită. Or, a fost stabilit că acțiunile inculpaților s-au petrecut în loc public, în clubul de noapte, unde era foarte mulți vizitatori care se odihneau, iar acțiunile huliganice ale inculpaților au atras atenția celor din jur și a colaboratorilor de pază care, în final, i-au despărțit. Totodată, inculpații au aplicat violență, atât în privința lui Panuș D., cât și a celorlalte părți vătămate.

Pe lângă aceasta, acțiunile inculpaților, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită or, fiind cinci la număr, timp de câteva minute, în continuu, au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele asupra victimei, care era singur, stătea jos nemișcat, nu riposta și își pierduse cunoștința. Inculpații au manifestat obrăznicie deosebită și fiind scoși afara din local, continuându-și acțiunile huliganice în raport cu celelalte părți vătămate, înjurând și comportându-se agresiv, fapt relatat de părțile vătămate Anastasov I., Gorea V. și Bîrnaz A.

Partea vătămată Gorea V. a declarat că conflictul a continuat afară, cu schimb de replici, bătaii. Anastasov I. și Lupanciuc T. tot au fost bătuți, dar nu-și amintește de către cine. El tot a primit lovituri, afară a primit 1-2 lovituri cu piciorul la nivelul coșului pectoral de la Gogu I., motivul continuării conflictului în afara clubului fiind agresivitatea inculpaților.

Partea vătămată Anastasov I. a relatat că afară iarăși a început bătaia. Cineva i-a aplicat vreo doi pumni în față, de la care el și-a pierdut cunoștința. Și-a revenit peste vreo 5 minute, personal a fost agresat în afara localului, a fost lovit în partea dreaptă a feței, iar ca rezultat i-a căzut o bucată de dinte. În partea stângă a feței avea o vânătăie.

Partea vătămată Bîrnaz A. a indicat că afară era multă lume, el fiind agresat doar verbal.

Totodată, declarațiile martorului Andrieș L. date în cadrul ședinței de judecată că: *„susține declarațiile date în procesul-verbal de audiere de la ora 09.26, este scris din cuvintele sale. Nu susține declarațiile din procesul-verbal cu începutul audierii la ora 13.10, procesul dat a fost semnat la etajul doi. Nu a citit declarațiile pe care le-a dat la poliție, a primit amenințări din partea polițiștilor să semneze declarațiile. I s-a spus să semneze declarațiile, nu le-a citit. Declarațiile date la primul etaj le-a citit, iar pe cele date la etajul doi nu le-a citit. Declarațiile date anterior, referitor la faptul că Panuș D. avea urme de sânge, nu corespund adevărului. Nu a dat declarații precum că la ieșire l-a văzut pe Panuș D. și avea urme de sânge pe cap”* sunt irelevante or, acesta la etapa urmăririi penale a semnat ambele declarații din 06.04.2012, ora 09.26 și, respectiv 13.10, își recunoaște

semnătura de pe ambele procese-verbale de audiere, iar mențiunea de la sfârșitul ambelor procese-verbale a fost scrisă de către el personal.

Astfel, martorul indică că nu recunoaște procesul-verbal de audiere de la ora 13.10, în care a declarat: *„în acest moment Gogu I., Vicu, Sergiu și Iurie, cu care eu stăteam la masă s-au năpustit spre Panuș D. și au început să-i aplice lovituri cu picioarele, deoarece Panuș D. era deja pe podea, au fost foarte agresivi, ei loveau cu picioare în diferite porțiuni ale corpului și capului lui Panuș D.”*.

Mai mult, pe faptul pretinselor amenințări din partea polițiștilor, martorul Andrieș L. nu s-a adresat la procuratură.

Conform declarațiilor consemnate în procesul-verbal din 06.04.2012, ora 09.26, pe care martorul a indicat că le recunoaște, sunt veridice și le susține: *„...la un moment dat am întors capul spre masa la care am stat și eu, fiindcă am auzit gălăgie și am observat că era o grămadă de oameni lângă masă și se băteau, ...astfel văzând că în bătaie sunt implicați băieții care au stat cu mine la masă, m-am dus și eu repede acolo să văd ce se întâmplă, ...după care s-a mai liniștit situația afară și întorcând capul, l-am observat pe Panuș D. care avea urme de sânge pe cap...”*

Or, au fost constatate un șir de divergențe în declarațiile martorului Andrieș L. care, pe de o parte, a susținut ca fiind veridice declarațiile consemnate la 06.04.2012, ora 09.26, iar în ședința de judecată a indicat că nu a dat declarații că la ieșire l-a văzut pe Panuș D. și acesta avea urme de sânge pe cap, în incinta clubului în acea seară nu a observat bătaie și nici conflict, nu a văzut ca inculpații să-l fi bătut pe Panuș D.

De asemenea, sunt nejustificate și declarațiile martorului Cociorva A., date în ședința de judecată, în care indică că nu a văzut careva persoane să-l lovească pe Panuș D., nu l-a văzut pe Gogu I. implicat în conflict. Gogu I. se afla la masa lui Dubenco V., unde se sărbătorea ziua de naștere. Or, acesta a confirmat că procesul-verbal de audiere din 05.04.2012 a fost semnat de el, iar mențiunea „cu procesul-verbal am luat cunoștință, declarațiile au fost tapate din cuvintele mele corect, de mine citite pentru ce și semnez” de la sfârșitul procesului verbal, îi aparține.

Totodată, la 05.04.2012, acesta a declarat că: *„După aceasta au început toți să-l lovească pe Panuș D., eu când am văzut, Panuș D. se afla jos la pământ și toți cei prezenți, adică acele 5-6 persoane, îl loveau pe Panuș D. peste diferite părți ale corpului cu mâinile și picioarele. Pot concretiza că mai mult în cap îl loveau cu picioarele, dar cine anume, eu n-am observat. La un moment dat, Barba V. s-a culcat deasupra lui ca să înceteze toți să-l bată și a strigat despre aceasta la toți, însă cineva l-a tras într-o parte pe Barba V. de pe Panuș D. și iarăși aceleași persoane îl loveau ...”*.

Afirmația martorului Cociorva A. că a semnat declarațiile, dar nu le-a citit deoarece se grăbea, este nefondată or, acesta n-a putut explica, unde anume se grăbea. La fel, este neîntemeiată și susținerea acestuia că nu cunoaște conținutul declarațiilor de la urmărirea penală, nu-și amintește ce a declarat ofițerului despre evenimentele din 04.03.2012 or, a dat declarații suficient de detaliate, iar declarația

despre aceea că Barba V. s-a culcat deasupra lui Panuș D. ca să-l apere pe ultimul, coroborează cu declarațiile martorului Barba V.

În conformitate cu Raportul de expertiză medico-legală nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, fractura completă a osului temporal pe stânga, depistată la Panuș D. se califică drept vătămare corporală gravă, la examinarea medico-legală a lui Panuș D. din 07.03.2012 au fost constatate leziuni ale țesuturilor moi care corespund localizării fracturilor osoase (pct. 2 ultima propoziție, al concluziilor din Raport). Expertul Baciu G., audiat în ședință a confirmat, că cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezenței hemoragiei, iar după radiogramă fractura era relativ proaspătă. Vechimea hemoragiei intracerebrale, conform rezultatelor histopatologice de laborator este de circa 5-6 zile și se include în circumstanțele zilei de 26.03.12 (Raportul de expertiză-medico-legală nr. 40/666, pct. 2 al concluziilor).

Astfel, ***anume datorită faptului că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din data de 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue aparent modul său de viață obișnuit, până la data de 26.03.2012 și să nu se interneze în spital staționar***, primind tratament ambulatoriu. În același timp, nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente, care ar fi demonstrat că leziunile corporale depistate la Panuș D., și anume fractura completă a osului temporal pe stânga depistată, calificată drept vătămare corporală gravă, ar fi existat anterior datei de 04.03.2012, după cum invocă apărarea. Or, atât părinții victimei, cât și părțile vătămate și martorii, au fost în relații apropiate cu victima o perioadă îndelungată, l-au cunoscut din copilărie și au confirmat că acesta ducea un mod de viață activ din punct de vedere fizic, se antrena la fotbal, mergea la competiții și efectua controale medicale regulate, nefiind depistate la el careva leziuni, care ar fi comportat contraindicații sub aspect medical. Mai mult, în accidentul cu motocicletă victima a fost implicată la vârsta de 14 ani, a fost transportat la spital și i s-a pansat mâna, apoi a fost eliberat acasă. Alte accidente rutiere Panuș D. nu a avut.

Totodată, părțile vătămate și majoritatea martorilor audiați au indicat că după incident, Panuș D. permanent avea dureri de cap și niciunul dintre cei audiați nu au comunicat că înainte de acest conflict, victima ar fi acuzat asemenea dureri.

Potrivit Raportului de expertiză medico-legală nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, ***fracturile depistate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală***. Totodată, ***formarea fracturii osului temporal este practic imposibilă a se produce prin lovire cu pumnii și picioarele, concluzia dată fiind în coroborare cu declarațiile martorului Panuș Z., ale celorlalte părți vătămate și ale unor martori, care au indicat din *cuvintele victimei, că după ce acesta a primit o lovitură puternică după cap, de a amețit, a fost aruncat peste cap, fiind vorba despre procedeul de luptă, aplicat de inculpatul Cazacu S.****

În ședința de judecată avocatul Ion Cernolev a depus o cerere prin care a solicitat să fie anulată ordonanța din 17.07.2012, emisă de Procurorul General

adjunct Eugen Rusu privind reluarea urmăririi penale, ordonanța de punere sub învinuire din 04.01.2013 a lui Gribeneț I. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ordonanța de punere sub învinuire din 15.01.2013 a lui Anton V. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ordonanța de punere sub învinuire din 18.01.2013 a lui Gogu I. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ordonanța de punere sub învinuire din 08.01.2013 a lui Bodiu M. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ordonanța de punere sub învinuire din 21.01.2013 a lui Cazacu S. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și ordonanțele de punere sub învinuire din 03.01.2014 și 09.01.2014 a lui Bodiu M., Anton V., Gribeneț I. și, respectiv Gogu I., Cazacu S., în baza art. 151 alin. (2) lit. d) și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și a tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate ulterior.

Or, după emiterea ordonanței de încetare a urmăririi penale în privința învinuiților din 25.06.2012, conform art. 287 Cod de procedură penală, Procurorul General adjunct Eugen Rusu a emis ordonanța din 17.07.2012, prin care s-a dispus anularea ordonanței din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale și a ordonanței din 01.07.2012 a Procurorului sect. Botanica Marcel Cimbir, cu reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2012420517.

Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013 a fost respinsă ca neîntemeiată și inadmisibilă cererea (contestația) depusă de apărător asupra ordonanței din 17.07.2012.

Totodată, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, a fost declarat neconstituțional alin. (1) al art. 287 Cod de procedură penală, care acorda dreptul procurorului ierarhic superior, de reluare a urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale, sau după scoaterea persoanei de sub învinuire, curtea statuând că persoana urmează a dispune de certitudinea și convingerea că nu va mai fi bănuită și urmărită penal.

Mai mult, CtEDO invocă că carențele, erorile și omisiunile autorităților nu pot fi imputabile reclamantilor și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă, ci trebuie să servească în beneficiul bănuितului, învinuitului, inculpatului. În opinia CtEDO, simpla părere că investigațiile într-o anumită cauză ar fi fost „incomplete și neobiective” nu poate, în sine, în absența unor erori jurisdicționale, încălcări grave ale procedurii de judecată sau abuzuri de putere, să releve erori în aplicarea dreptului material sau din alte motive considerabile care decurg din interesele justiției să indice prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente.

Astfel, a fost încălcat dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă. Principiul *non bis in idem* impune autorităților publice competente nu doar interdicția de a judeca repetat o persoană, dar și interdicția de a urmări penal de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

Prin urmare, toate acțiunile de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale în baza ordonanței din 25.06.2012 sunt ilegale, ordonanța fiind adoptată cu încălcarea dreptului inculpaților statuat la art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, care prevede dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În același timp, ordonanța din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale a fost anulată din motiv că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri - temeiul specificat la art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel, considerând ordonanța drept ilegală. Însă, în ordonanța emisă de către Procurorul General adjunct Eugen Rusu nu au fost evidențiate grave încălcări de procedură care s-ar reflecta prin existența unui viciu fundamental care ar afecta ordonanța din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emise de procurorul în Procuratura sect. Botanica, Artur Sîrcu.

În ședința de judecată avocatul Ion Cernolev a susținut integral cererea, invocând încălcarea principiului *non bis in idem*, indicând că urmărirea penală nu poate fi reluată din cauza unor curențe, iar erorile admise de procuror la adoptarea unui act urmează a fi puse în sarcina statului. În ordonanța de reluare a urmăririi penale din 17.07.2012, se indică doar existența cărorva neajunsuri sau circumstanțe care în viziunea procurorului ar putea prejudicia urmărirea penală și nu se reflectă careva abuzuri din partea procurorului anterior. La fel, reluarea urmăririi penale nu a fost prin intermediul judecătorului de instrucție, fiind efectuată în temeiul art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală de către procurorul ierarhic superior, prin ce s-a admis un abuz.

Inculpații au susținut cererea.

Avocații Mihail Barbaroș, Georgeta Lupea și Roman Medeleanu, precum și inculpații Anton V., Bodiu M., Cazacu S. și Gogu I. au susținut cererea înaintată. Totodată, avocatul Roman Medeleanu în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat achitarea lui Cazacu S., cu adoptarea unei sentințe de încetare a procesului penal pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, referindu-se la ordonanța pretins ilegală din 17.07.2012 emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu, solicitând anularea acestei ordonanțe.

Acuzarea a solicitat respingerea cererii, explicând că plângerea a constituit obiectul unei alte examinări la judecătorul de instrucție, care s-a expus prin încheierea din 10.04.2013 și a respins cererea ca neîntemeiată și inadmisibilă, iar la reluarea urmăririi penale, Procurorul General adjunct Eugen Rusu s-a condus atât de prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, cât și de alin. (4) al acestui articol, care au rămas în vigoare, fiind constituționale.

Avocatul succesului părții vătămate, Vasile Vieru a solicitat respingerea ca nefondată a cererii, indicând că apărarea a admis o interpretare eronată a prevederilor Codului de procedură penală și a CEDO or, ordonanța de reluare a urmăririi penale din 17.07.2012 a fost examinată prin încheierea judecătorului de instrucție din 10.04.2015 care este una definitivă și irevocabilă și are puterea lucrului judecat. Invocarea ce ține de neconstituționalitatea normei nu poate priva persoana vătămată de dreptul la un proces echitabil, apărut de lege. Urmărirea penală a fost reluată nu la discreția procurorului ierarhic superior, ci la demersurile sprijinite cu probe ale succesului victimei, iar hotărârea care s-a luat nu era o sentință de achitare sau condamnare. Ordonanța emisă de procurorul Artur Sîrcu a

fost anulată în procedura legală, prevăzută de lege. Deci, trimiterea la încălcarea principiului *non bis in idem* nu se justifică în speță.

În circumstanțele constatate, instanța a conchis că cererea apărării privind declararea nulă a acțiunilor de urmărire penală este nefondată și urmează a fi respinsă.

Or, potrivit art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, declarat neconstituțional prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, reluarea urmăririi penale după încetarea urmăririi penale, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire se dispune de către procurorul ierarhic superior prin ordonanță dacă, ulterior, se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire.

A fost stabilit că prin ordonanța Procurorului General adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012 s-a dispus anularea ordonanței din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emise de procurorul în procuratura sect. Botanica Artur Sîrcu și a ordonanței din 01.07.2012, emise de către Procurorul sect. Botanica Marcel Cimbir, cu reluarea urmăririi penale.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013, s-a dispus respingerea plângerilor avocaților Ion Cernolev și Mihail Barbaroș ca neîntemeiată și inadmisibilă, s-a refuzat în declararea nulă a ordonanței Procurorului General adjunct al RM, Eugen Rusu din 17.07.2012 prin care s-a dispus anularea ordonanței din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emise de procurorul în procuratura sect. Botanica Artur Sîrcu și a ordonanței de respingere a plângerii avocatului Vieru Vasile din 01.07.2012, emise de către Procurorul sect. Botanica Marcel Cimbir, încheierea fiind irevocabilă.

Totodată, ordonanța Procurorului General adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012, este întemeiată atât pe alin. (1), cât și pe alin. (4) al art. 287 Cod de procedură penală, iar alin. (4) al acestui articol a rămas în vigoare.

Mai mult, afirmația apărării că a fost încălcat dreptul inculpaților stipulat de art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, care prevede dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă, adică principiul *non bis in idem*, este neîntemeiată.

Or, principiul *non bis in idem* este aplicat numai atunci, când a fost emis un act cu caracter definitiv - ordonanță de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, sau o hotărâre judecătorească definitivă. Prin urmare, principiul *non bis in idem* nu se aplică în cadrul căilor ordinare de atac sau al altor proceduri legale de contestare.

Astfel, ordonanța din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emisă de procurorul în procuratura sect. Botanica Artur Sîrcu și ordonanța din 01.07.2012, emisă de către Procurorul sect. Botanica Marcel Cimbir, au fost contestate de către reprezentantul părții vătămate Panuș G. și avocatul său în termenii legali și conform procedurilor și competențelor legale, reglementate de legislația în vigoare la acel moment, iar Procurorul General adjunct Eugen Rusu, în virtutea

competenței sale statuate de legea procesual penală, la 17.07.2012 a adoptat o ordonanță legală de reluare a urmăririi penale, aceasta fiind menținută prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013, având puterea lucrului judecat.

Faptul că ulterior prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală au fost declarate neconstituționale nu servește temei de a rediscuta legalitatea și valabilitatea ordonanței Procurorului General adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012, și nu poate duce nici la declararea nulă a acțiunilor de urmărire penală ulterioare or, potrivit art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Totodată, după reluarea urmăririi penale, procurorul a pus persoanele vizate sub învinuire nu în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, după cum au fost învinuiți inițial, apoi fiind încetată urmărirea penală, dar în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ceea ce reprezintă o altă învinuire.

Potrivit art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Astfel, reluarea urmăririi penale dispusă, la acel moment, în mod legal reprezintă un procedeu legal de desfășurare normală a urmăririi penale și nu afectează prin sine careva drepturi sau libertăți constituționale ale cetățenilor vizați, lipsind careva încălcări procesuale, iar ordonanța din 17.07.2012 nu contravine prevederilor art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, fiindcă în cazul reluării urmăririi nu se urmărește nici o persoană fizică sau juridică. Actul contestat nu este o hotărâre definitivă a organului de urmărire penală, care ar împiedica redeschiderea procesului penal, și aceasta era necesară pentru a clarifica în detalii acțiunile persoanelor implicate. Or, stabilirea adevărului este un principiu obligatoriu și primordial al procesului penal, iar art. 6 CEDO garantează dreptul la un proces echitabil în egală măsură și părții vătămate într-un proces penal.

La fel, în cauza Gurgurov contra Moldovei, CtEDO a statuat că autoritățile trebuie să depună totdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite sau nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziilor lor și să se întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili conform legii pentru a asigura probe cu privire la incident.

Potrivit explicației date de CtEDO în cauza Nichitin contra Rusiei, anularea unei hotărâri neîntemeiate și afectate de vicii fundamentale nu va constitui o încălcare a art. 4 din protocolul nr. 7 al Convenției ci, din contra, va constitui un procedeu legal de restabilire a echității, întru respectarea dreptului de a beneficia de o investigație eficientă în cazurile de deces al persoanei.

Prin urmare, cererea apărării urmează a fi respinsă ca nefondată.

În același timp, avocatul Roman Medeleanu a solicitat și declararea nulă a ordonanței de punere sub învinuire din 21.01.2013 și ordonanța din 08.02.2013 pe cauza penală nr. 2012420517, în partea lui Cazacu S., indicând că prin ordonanța din 11.06.2012, Cazacu S. a fost recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal pe cauza penală nr. 2012420517. Prin ordonanța din 21.01.2013 Cazacu S. a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Prin ordonanța din 08.02.2013 a Procurorului adjunct al procuraturii sect. Buiucani, mun. Chișinău, Elena Neaga a fost respinsă plângerea apărării împotriva ordonanței din 21.01.2013 în privința lui Cazacu S., ca neîntemeiată. Or, la expirarea termenului de 3 luni, prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, Cazacu S. urma să fie pus sub învinuire sau scos de sub urmărire penală, acesta, contrar legii fiind pus sub învinuire abia la 21.01.2013, pe când calitatea de bănuț a încetat la 11.09.2012. Punerea sub învinuire la 21.01.2013 constituie o urmărire dublă pentru aceeași faptă, ceea ce vine în coliziune cu art. 21 Constituția RM, art. 7 și 22 Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolul adițional nr. 7 și art. 6 din CEDO. Astfel, în temeiul art. 63 Cod de procedură penală, Cazacu S. a fost urmărit de două ori pentru aceeași faptă, ceea ce determină necesitatea declarării ilegale a ordonanței de punere sub învinuire din 21.01.2013.

Și cererea avocatului Roman Medeleanu urmează a fi respinsă ca nefondată or, potrivit art. 251 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesual penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acestui act. Încălcarea oricărei prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii când partea este prezentă.

Astfel, nu au fost stabilite temeiuri de a declara nulă ordonanța de punere sub învinuire din 21.01.2013 și ordonanța din 08.02.2013 în privința lui Cazacu S.

Or, prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală urmează a fi interpretate în coroborare cu art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, conform căruia în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

Deci, la 21.01.2013 procurorul a dispus punerea sub învinuire a lui Cazacu S. incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Ordonanța a fost adusă la cunoștință învinuitului în aceeași zi în prezența apărătorului, iar în cadrul audierii învinuitul a refuzat să facă careva declarații, nefiind invocate careva obiecții asupra ordonanței de punere sub învinuire de către învinuit sau apărător, astfel că actul procesual contestat din 21.01.2013 urmează a fi menținut, întrucât apărarea a invocat nulitatea ordonanței în cauză abia la 29.01.2013. Nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual de a invoca aceasta pe viitor.

Totodată, este nefondată și cererea privind declararea nulă a ordonanței din 08.02.2013, adoptată de Procurorul adjunct al procurorului sect. Buiucani, Elena Neaga, la caz nefiind aplicabile prevederile art. 251 alin. (1) Cod de procedură

penală or, nu s-a constatat o comitere a încălcării normelor procesual penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acestui act, iar argumentele că Cazacu S. este urmărit de două ori pentru aceeași faptă, sunt neîntemeiate.

Mai mult, există un act judecătoresc irevocabil - încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.04.2013, prin care instanța s-a expus asupra cererii avocatului Roman Medeleanu și care are puterea lucrului judecat, iar reieșind din prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, asemenea cerere nu poate fi făcută în mod repetat, întrucât în cursul efectuării acțiunii respective partea a fost prezentă.

La stabilirea pedepsei inculpaților, instanța a ținut cont de scopul pedepsei, care constă în corectarea și reeducarea condamnaților în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, de personalitatea infractorilor.

Astfel, la examinarea cauzei nu au fost stabilite circumstanțe atenuante

Totodată, acuzarea a invocat drept circumstanțe agravante - provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, iar în privința inculpatului Anton V. și săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză.

Instanța a concluzionat că în cadrul cercetării judecătorești s-a confirmat starea de ebrietate a inculpaților or, aceștia au recunoscut că la masa lor s-a servit whisky, șampanie și cognac.

În același timp, circumstanța agravantă - provocarea prin infracțiune a unor urmări grave nu și-a găsit confirmare or, potrivit concluziilor din Raportul de expertiză medico-legală nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, ***legătură causală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la data de 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 05.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012, nu există.***

La fel, în privința inculpatului Anton V. a fost stabilită existența circumstanțelor agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, iar în privința inculpaților Cazacu S., Bodiș M., Gribeneț I. și Gogu I. se reține ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate.

În conformitate cu art. 8, 10 alin. (2) Cod penal reține, la stabilirea pedepsei în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, se va ține cont de legea în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, unde sancțiunea articolului prevedea pedeapsa cu închisoare de la 5 la 12 ani (*art. 151 alin. (2) sancțiunea modificată prin Legea 119 din 23.05.13, publicat MO 130-34/21.06.13*).

Prin urmare, inculpatului Anton V., ținând cont de prezența circumstanțelor agravante și de faptul că anume el a inițiat conflictul, urmează a-i stabili o pedeapsă de 3 ani închisoare în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și 9 ani închisoare pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar în temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial, a-i stabili acestuia pedeapsă definitivă de 10 ani închisoare.

La stabilirea pedepsei inculpatului Cazacu S. se va ține cont de prezența unei *circumstanțe agravante*, dar și de *rolul activ al acestuia la debutul și continuarea conflictului*, fiind persoana care prin aplicarea procedurii de luptă a doborât victima la podea, aplicându-i acestuia o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și 8 ani închisoare pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar în temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial, a-i stabili acestuia pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare.

La stabilirea pedepsei inculpaților Gogu I. și Bodiș M., luând în calcul prezența unei *circumstanțe agravante*, dar și *rolul activ al acestora la continuarea conflictului*, aplicându-le o pedeapsă de 2 ani închisoare în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și 7 ani închisoare pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar în temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial, a-i stabili fiecăruia pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare.

La stabilirea pedepsei inculpatului Gribeneț I., având în vedere prezența unei *circumstanțe agravante*, dar și *rolul activ al acestuia la continuarea conflictului* or, anume el i-a aplicat victimei o lovitură la cap cu un inel, conștientizând care vor fi efectele acestei lovituri, precum și faptul că s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, acestuia urmând a-i fi aplicată o pedeapsă de 2 ani și 6 luni închisoare în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și 8 ani închisoare pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar în temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial, a-i stabili acestuia pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare.

Acțiune civilă părțile vătămate nu au înaintat.

3. Avocata Georgeta Lupea a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gribeneț I. să fie achitat, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Apelanta a invocat că prin ordonanța din 25.06.2012 a fost încetată urmărirea penală în privința, inclusiv a lui Gribeneț I., iar la 17.07.2012 a fost anulată această ordonanță, cu reluarea urmăririi penale.

Însă, probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului or, conform raportului de constatare medico-legală nr. 973/07.03.2012, în rezultatul examenului medico-legal la Panuș D. au fost constatate vătămări corporale neînsemnate, iar potrivit raportului de expertiză nr. 40/666 din 24.05.2015 s-a stabilit că decesul acestuia a survenit în urma malformației arterio-venoasă a vaselor cerebrale care prin factorii declanșatori a generat hemoragiile intracerebrale și are legătură cu decesul părții vătămate, decesul având un caracter patologic și nu un ul violent.

Totodată, potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 227, decesul lui Panuș D. a survenit în urma hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, ca consecință a patologiei cerebrale, malformației arterio-venoase a vaselor cerebrale cu anevrisme saculare, confirmată prin rezultatele autopsiei și investigațiilor histopatologice.

Mai mult, toate leziunile corporale depistate la examinarea lui Panuș D. nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului și se califică ca vătămări neînsemnate.

În același timp, nu a fost dovedită învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 287 alin. (2) Cod penal or, prin acțiunile acestuia nu a fost perturbată activitatea agentului economic, având loc doar un conflict verbal cu cuvinte injurioase între clienții unui local public care, după o scurtă perioadă de timp, a generat în bătaie.

Astfel, inculpatul Gribeneț I. nu poate fi atras la răspundere penală, pe motiv că nu a comis infracțiunile incriminate, iar victima a evitat să anunțe organele de drept și să efectueze expertizele necesare imediat după incident, la moment apărând dubii referitor la calificarea vătămarilor corporale grave și la cauza decesului.

Or, urmează a fi apreciate declarațiile tuturor martorilor audiați în instanța de fond, precum și activitatea lui Panuș D. imediat după incident și timp de o lună până la apariția problemelor de sănătate, la moment existând doar presupunerea că leziunile corporale au apărut la victimă la 04.03.2012 și urmează a fi apreciate în favoarea inculpatului.

3.1. A declarat apel și avocatul Roman Medeleanu, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cazacu S. să fie achitat, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Apelantul a indicat că instanța de fond a recunoscut vinovat inculpatul în baza art. 287 alin. (2) Cod penal în temeiul declarațiilor părților vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. și ale martorilor Lupanciuc T., Popa A. și Ghețuș S. care la 04.03.2012 nu se aflau în sectorul nr. 9 al clubului de noapte unde s-a produs conflictul, aflându-se la altă masă din alt sector al clubului și fizic nu puteau să vadă începutul conflictului.

Instanța de fond a reflectat doar al doilea conflict în care a fost implicat Panuș D., ignorând incidentul între Dubenco V. și o persoană necunoscută care este în strânsă legătură cu al doilea conflict or, Panuș D., fiind prieten cu Dubenco V. și văzând că acesta este agresat, a intervenit pentru a-l apăra.

Prin urmare, în acțiunile inculpaților lipsesc semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) Cod penal, fiind stabilit că nu există intenția huliganică, adică latura subiectivă a componentei de infracțiune.

Însă, contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art. 6 Cod penal, instanța de fond nu a individualizat acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în parte, în sentință fiind utilizate fraze cu caracter general, precum că *„s-a mai constatat că toți cinci inculpați aplicau lovituri cu mâinile și picioarele asupra victimei, fapt ce rezultă din declarațiile martorilor și ale părților vătămate audiate în ședință, precum și din înregistrarea video”*.

Totodată, inculpatul a fost condamnat în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, neglijând declarațiile expertului Pădure A. și concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, conform

cărei fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpații i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i victimei, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fraktură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Prin urmare, nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Instanța de fond a ignorat în totalitate lipsa legăturii de cauzalitate dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal și nu a dat nicio apreciere explicațiilor expertului judiciar Pădure A., audiat în ședința de judecată.

Or, conform raportului de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012, la Panuș D. la 07.03.2012 a fost depistată o excoriație în regiunea temporală, iar fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la data de 04.03.2012 în incinta clubului de noapte „Fashion”, deoarece inculpații nu au utilizat careva obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni.

Nu există legătură cauzală între conflictul din 04.03.2012 și fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, fiind stabilit că prin raportul de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012 la Panuș D., la 07.03.2012, în zona capului care corespunde amplasării fracturii liniare, s-a constatat existența unei excoriații, care este o leziune superficială a tegumentelor pielii și nu a unor leziuni mai profunde, precum plăgi.

Totodată, ținând cont că stabilirea perioadei de formare a fracturilor oaselor plate este imposibilă, deoarece regenerarea acestora se realizează doar prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu se observă pe imaginile radiologice, fractura liniară a osului temporal, indicată în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013 putea să se producă în altă perioadă de timp a vieții lui Panuș D.

Mai mult, din conținutul raportului de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012 și raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013 rezultă că la 06.03.2012 Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde s-a stabilit diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”, ce se confirmă prin extrasul-trimitere notat în raportul nr. 973 în compartimentul „datele documentelor medicale”, respectiv la data de 06-

07.03.2012 medicii nu i-au prescris un tratament medical legat de trauma craniocerebrală.

Astfel, la baza sentinței de condamnare au fost puse explicațiile contradictorii ale expertului judiciar Baci G., care a indicat că „cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezenței hemoragiei. După radiogramă fractura era relativ proaspătă.”

Caracterul contradictoriu al depozițiilor expertului judiciar Baci G. se confirmă prin faptul că, pe de o parte, acesta indică că fractura oaselor craniene după radiografie era relativ proaspătă, pe când în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, pe care l-a semnat, se indică expres că particularitățile de regenerare a oaselor plate nu permit a stabili obiectiv și cu certitudine vechimea de formare a fracturilor acestor oase.

Totodată, expertul judiciar Pădure A. a relatat că ...fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu pe imaginile radiologice, iar tratarea fracturilor craniene are loc numai în condiții de staționar.

Prin urmare, concluziile instanței de fond că anume datorită faptului, că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuit, până la data de 26.03.2012, sunt nefondate, fiind în contradicție cu toate rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie nr. 158 din 02.09.2013 -11.11.2013, care a confirmat că agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale, produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi. Legătura causală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012 nu există.

Însă, instanța de fond încearcă să înapteze ideea că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. la 04.03.2012, dar la 26.03.2012 și ar avea legătură cu evenimentele din data de 04.03.2012.

Afirmațiile instanței de fond că nu au fost administrate probe pertinente și concludente, care să demonstreze că leziunile corporale depistate la Panuș D. și anume fractura completă a osului temporal pe stânga depistată la acesta și calificată drept vătămare corporală gravă, ar fi existat și anterior datei de 04.03.2012, sunt neîntemeiate. Or, martorul Dubenco V. a declarat că victima s-a ocupat cu boxul vreo 7 ani, cunoaște că acesta a căzut jos de pe motocicletă, când era în clasa a 8-9-a, și-a făcut un semn la barbă și s-a lovit la cap. După aceasta a lăsat boxul. Nu a văzut ca în acea seară Danu să fi fost implicat în conflicte până a se întâmpla cazul cu el.

Circumstanțele constatate pun la îndoială veridicitatea învinuirii înaintate inculpaților, nefiind prezentate probe care să confirme existența legăturii cauzale

între conflictul din 04.03.2012 și leziunile sub formă de fractură liniară a osului temporal pe stânga depistate la Panuș D., în măsura în care la 06.03.2012, Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde se stabilește diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”.

Astfel, instanța de fond a conchis că deoarece hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuit, până la 26.03.2012, care prevede rolul activ al organului de urmărire penală, toate acțiunile fiind îndreptate doar spre învinovățirea inculpaților, prin ce se demonstrează că urmărirea penală a fost efectuată unilateral, fără intenția de a fi stabilite toate circumstanțele cauzei, Dubenco V. fiind recunoscut și audiat doar în calitate de martor, deși i-au fost aplicate câteva lovituri cu cuțitul în picior, iar Anastasov I., Gorea V. și Bîrnaz A., prin ordonanțele din 18.10.2012, 02.11.2012, 09.11.2012 au fost recunoscuți ca părți vătămate, în lipsa unor leziuni corporale vizibile, doar în baza declarațiilor acestora.

Totodată, instanța de fond a invocat în calitate de circumstanță agravată în privința inculpatului Cazacu S. - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză, contrar faptului că în partea descriptivă indică că antecedentul penal este stins, în mod nejustificat agravând pedeapsa acestuia.

Mai mult, în temeiul art. 287 Cod de procedură penală, Procurorul General adjunct Eugen Rusu, în calitate de procurorul ierarhic superior, a emis ordonanța din 17.07.2012, prin care s-a dispus anularea ordonanței din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emisă de către procurorul în Procuratura sectorului Botanica Artur Sîrcu și a ordonanței din 01.07.2012, emisă de către procurorul sectorului Botanica Marcel Cimbir, cu reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2012420517.

Or, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 a fost declarat neconstituțional alin. (1) al art. 287 Cod de procedură penală care acorda dreptul procurorului ierarhic superior de reluare a urmăririi penale după încetarea procesului penal, după clasarea cauzei penale sau după scoaterea persoanei de sub urmărire penală.

Prin urmare, toate acțiunile de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale, în baza ordonanței din 25.06.2012 emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu sunt ilegale, fiind efectuate în baza unei ordonanțe adoptate cu încălcarea dreptului inculpaților prevăzut la art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, care exprimă dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În același timp, contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, inculpatul Cazacu S. fost pus sub învinuire la 21.01.2013, în timp ce calitatea de bănuit a acestuia a încetat la 11.09.2012.

3.2. Avocatul Mihail Barbaroș, la fel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gogu I. să fie achitat,

pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Apelantul a invocat că la 25.06.2012, Procuratura Botanica a emis ordonanța de încetare a cauzei penale nr. 2012420517 în privința lui Anton V., Cazacu S., Bodiș M., Gogu I. și Gribeneț I. în baza art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală, când fapta nu întrunește elementele infracțiunii și în baza art. 285 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede încetarea urmăririi penale, liberarea persoanelor de răspunderea penală și finisarea acțiunilor procedurale.

La 01.07.2012, ordonanța din 25.06.2012 a fost contestată în temeiul art. 299, 299¹ Cod de procedură penală, de către succesorul părții vătămate și a fost respinsă ca fiind neîntemeiată de către procurorul Procuraturii Botanica, mun. Chișinău, însă Procurorul adjunct al Procuraturii Generale Eugen Rusu la 17.07.2012 a dispus anularea Ordonanței de încetare a urmăririi penale din 25.06.2012 și celei din 01.07.2012 de respingere a plângerii succesorului părții vătămate emise de către Procuratura Botanica, mun. Chișinău și a reluat urmărirea penală, în temeiul art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, conform cărui reluarea urmăririi penale poate avea loc numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori, un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente a afectat hotărârea respectivă, descoperirii unui viciu fundamental, chiar dacă acest viciu fundamental recent descoperit de către Procurorul adjunct al Procuraturii Generale nu a fost menționat în ordonanța sa și nici fapte noi nu au fost descoperite de către Procuratura Buiucani ulterior, fiind retrasă cauza penală din competența legală a OUP Botanica, transmițând-o spre examinare Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău.

Totodată, în încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013, cu privire la respingerea plângerilor apărătorilor în contestarea ordonanței Procurorului adjunct al Procuraturii Generale din 17.07.2012, organul de urmărire penală și Procuratura Botanica nu au cunoscut despre existența probelor noi prezentate de partea vătămată, și anume: probele video și foto, concluziile medicilor Spitalului de Urgență, clișeele radiologice precum că nu au fost delimitate vătămarile corporale existente la decesul lui Panuș D., motivându-se hotărârea respectivă prin prisma dispozițiilor art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind irevocabilă la data emiterii.

Or, reluarea examinării cauzei penale, având drept temei circumstanțele cuprinse în art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, contravine articolelor 16, 20, 21 și 23 din Constituție, precum și principiului *non bis in idem* (dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă), prevăzut la art. 4 al Protocolului nr. 7 la CEDO și art. 14 alin. (7) al Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice.

În același timp, părțile vătămate Anastasov I., Gorea V. și Bîrnaz A., martorii Barba V., Lupanciuc T., Nedelcu R., Ghețuș S., Fiodorova O. și Popa A. s-au confundat în declarațiile susținute în cadrul urmăririi penale, relatând acțiunile lor și ale prietenilor lor în alt mod decât cel descris în susținerea acuzării și altfel decât au derulat acțiunile și faptele atât ale inculpaților cât și ale lor.

Mai mult, a fost stabilit că Gogu I. nu a participat în niciun mod la acțiunile descrise de către acuzare în rechizitoriul înaintat și care, de fapt, a încercat să aplaneze conflictul apărut între alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală și partea vătămată, în urma înjunghierii lui Dubenco V., fapt care nu a fost stabilit de către organul de urmărire penală de acțiuni violente și periculoase pentru viața și sănătatea celor prezenți la 04.03.2012, fapt nefiind înregistrat în registrul evidenței infracțiunilor, plângerilor, petițiilor.

La fel, făcându-se trimitere la Raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie cu nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013 cu privire la depistarea hemoragiei în sclera ochiului stâng, excoriații în regiunea frontală median, regiunea temporală pe stânga, pe bărbie median și echimoze periorbital stânga, pe brațul stâng și care se califică ca vătămări corporale neînsemnate, dar care au fost descoperite de către medicii experți suplimentar după o perioadă de examinări medico-legale, la insistența acuzării prin demersuri repetate, aproximativ timp de 1 an și 7 luni și luând în considerație primul raport de expertiză medico-legală nr. 973 din 07.03.2012, raportul nr. 666 din 05.04.2012-23.05.2012, raportul nr. 40/666 din 10.04.2012-24.05.2012, raportul nr. 227 din 11.06.2012-14.06.2012 și cel din 02.09.2013-11.11.2013 înregistrat cu nr. 158 și doar atunci când medicilor le-au fost prezentate probe foto, cu imaginea părții vătămate, proveniența căreia nici nu a fost stabilită de către participanții în proces, ci doar prin declarațiile unuia din martorii acuzării că a fost culeasă din telefonul său mobil și efectuată la o zi de la conflictul din 04.03.2012.

Însă, și această probă a fost combătută prin probele foto anexate la materialele cauzei penale de către apărare, obținute prin intermediul site-urilor sociale de pe net, unde partea vătămată la intervalul de câteva zile de la conflict se afla deja în alte localuri de noapte, la distracții împreună cu unele părți vătămate pe cauza penală menționată, probele apărării fiind posibil de accesat de orice parte în proces, fiind veridice și nu cad sub incidența interpretării.

Totodată, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 666 din 05.04.2012-23.05.2012, în urma examinării medico-legale, a actelor medicale prezentate, investigațiilor de laborator, moartea lui Panuș D. a survenit la 02.04.2012, ora 18.34, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, toate acestea instalate pe fondalul unei patologii cerebrale (malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale) și confirmată prin examenul histopatologic de laborator, la examinarea medico-legală a cadavrului (momentul autopsiei din 05.04.2012) leziuni corporale nu s-au depistat.

Malformațiile arterio-venoase ale vaselor cerebrale survin din conținutul unor patologii existente până la survenirea decesului, expertul judiciar Păduraru A. precizând că malformațiile arterio-venoase reprezintă o conexiune anormală și fragilă, (având forma unui nod, ghem), între artere și vene și care se asociază cu un risc crescut de hemoragie. Pot fi localizate oriunde în corp, dar cele localizate la nivel cerebral comportă un risc crescut datorită posibilității de sângerare cu complicații grave secundare. Cele localizate în vasele învelișurilor creierului se

numesc malformații arterio-venoase durale. Cauzele apariției malformațiilor arterio-venoase sunt necunoscute, existând și ipoteza că se datorează anomaliilor de dezvoltare în viața intrauterină (în timpul sarcinii, când se formează fătul), deci ele pot exista încă de la naștere. Majoritatea nu sunt ereditare și au o frecvență egală pe sexe, de obicei sunt diagnosticate la 20-40 de ani, în urma complicațiilor de tip sângerare (risc de 4% pe an - adică din 100 de persoane care au această anomalie 4 vor sângera din malformație în fiecare an) sau convulsii.

Cu desăvârșire se exclude ipoteza acuzării că din 04.03.2012 și până la 26.03.2012, nefiind înregistrate afecțiuni traumatice cerebrale care, după prezentarea probelor foto de acuzare medicilor legiști au stabilit prin vizualizarea lor, în urma examinării radiografice efectuate de către specialistul Rotaru N., care nu este expert judiciar licențiat și care a stabilit hematom masiv pe dreapta, dar și fractură liniară a osului temporal pe stânga, cu implicarea ambelor lamele și fractura osului zigomatic pe stânga la Panuș D. prin raportul nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013 și care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și sănătate, calificându-se drept vătămare corporală gravă.

Mai mult, în nici una din presupunerile acuzării nu se regăsește legătura de cauzalitate dintre fracturarea liniară a osului temporal pe stânga, cu implicarea ambelor lamele și fractura osului zigomatic pe stânga pentru perioada din 04.03.2012 și 02.04.2012 de altfel, menționate în raportul nr. 666 din 05.04.2012-23.05.2012, raportul nr. 40/666 din 10.04.2012-24.05.2012, raportul nr. 227 din 11.06.2012-14.06.2012 și raportul nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, conform căror **legătură cauzală directă sau indirectă** dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la 04.03.2012 și agravarea stării sănătății lui la 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012 - **nu există**.

Or, infracțiunea poate să existe doar în cazul în care fapta realmente săvârșită întrunește elementele infracțiunii, iar lipsa oricărei dintre acestea duce la inexistența infracțiunii.

3.3. Și avocatul Ion Cernolev a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Anton V. și Bodiș M. să fie achitați, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelantul a indicat că, contrar prezumției nevinovăției, instanța a acceptat poziția acuzării că primul conflict nu are relevanță pentru cazul dat și nu s-a expus asupra argumentelor apărării că la 04.03.2012, în incinta clubului de noapte „Fashion” au avut loc două conflicte, primul conflict având loc între Dubenco V. și o persoană necunoscută, care i-a aplicat acestuia câteva lovituri cu cuțitul în picior.

Astfel, în acțiunile inculpaților care au participat la conflictul în cauză, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, nefiind prezentă intenția huliganică – latura subiectivă, ca semn obligatoriu al componentei de infracțiune.

Contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art. 6 Cod penal, instanța de fond nu a individualizat acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în parte, în sentință fiind utilizate fraze cu caracter general, precum că „s-a mai constatat că toți cinci inculpați aplicau lovituri cu mâinile și picioarele asupra

victimei, fapt ce rezultă din declarațiile martorilor și ale părților vătămate audiate în ședință, precum și din înregistrarea video”.

Mai mult, în motivarea sentinței, nu sunt indicate care au fost acțiunile comise de inculpați față de pretinsele părți vătămate Anastasov I., Bîrnaz A. și Gorea V. care, după audiere, au părăsit sala de ședințe, manifestând indiferență totală față de cauza dată or, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpaților le-au fost incriminate și săvârșirea acțiunilor huliganice și față de aceste părți vătămate.

La fel, prin sentință, inculpații Anton V. și Bodiș M. au fost condamnați în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Însă, nici una din părțile vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. sau martorii Lupanciuc T., Popa A. și Ghețuș S., care la 04.03.2012 s-au aflat în clubul de noapte, nu au chemat poliția și nici ambulanța dacă susțin că Panuș D. ar fi fost agresat de inculpați, prin ce se pune la îndoială veridicitatea depozițiilor acestora or, ei nu s-a adresat la poliție nici în seara conflictului, nici a doua zi, ci tocmai în ziua când a fost înmormântat Panuș D.

La fel, nu constituie o probă care ar demonstra existența fracturii complete a osului temporal pe stânga depozițiile martorilor precum că pe Panuș D. după conflict îl durea capul, instanța de fond făcând presupuneri că dacă acesta acuza dureri de cap, respectiv avea fractura oaselor craniului.

Instanța de fond a neglijat și concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, în care este indicat că fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpații i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i victimei, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

Însă, nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Or, instanța de fond a omis în totalitate lipsa legăturii de cauzalitate dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal și nu a dat nicio apreciere explicațiilor expertului judiciar Pădure A., care a comunicat că fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, însă nu pe imaginile radiologice. Astfel că, stabilirea vechimii fracturii oaselor plate ale craniului, inclusiv a osului temporal pe stânga este practic imposibilă. Totodată, formarea facturii osului temporal este

practic imposibilă prin lovirea cu pumnii și picioarele. Pentru formarea facturii oaselor plate este nevoie de acțiunea unui obiect contondent dur. Mai mult existența fracturii poate fi produsă printr-o forță suficient de mare care să învingă rezistența țesutului osos. Această forță acționează în primul rând asupra tegumentelor și ar trebui să producă lezarea mai profundă cum ar fi plaga. Conform raportului de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012, la Panuș D. la data de 07.03.2012 a fost depistată o excoriație în regiunea temporală.

Prin urmare, fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la data de 04.03.2012 în incinta clubului de noapte „Fashion”, fiind stabilit că inculpații nu au utilizat careva obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni.

Astfel, nu există legătură cauzală între conflictul din 04.03.2012 și fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, deoarece conform raportului de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012 la Panuș D., la data de 07.03.2012, în zona capului, care corespunde amplasării fracturii liniare, s-a stabilit existența unei excoriații, care sunt leziuni superficiale ale tegumentelor pielii, dar nu a unor leziuni mai profunde, precum plăgi.

Totodată, fiind imposibilă stabilirea perioadei de formare a fracturilor oaselor plate, deoarece regenerarea acestora se realizează doar prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu se observă pe imaginile radiologice, fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013 putea să se producă în altă perioadă de timp a vieții lui Panuș D.

Mai mult, conform raportului de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012 și raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, la 06.03.2012 Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde s-a stabilit diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”, fapt confirmat prin extrasul-trimitere notat în raportul nr. 973 în compartimentul „datele documentelor medicale”, respectiv la 06-07.03.2012 medicii nu i-au prescris un tratament medical legat de trauma craniocerebrală.

Circumstanțele date pun la îndoială temeinicia sentinței de condamnare a inculpaților, nefiind prezentate probe care să confirme existența legăturii cauzale între conflictul din 04.03.2012 și leziunile sub formă de fractura liniară a osului temporal pe stânga depistate la Panuș D., în măsura în care la data de 06.03.2012 Panuș D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, unde s-a stabilit diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”.

La fel, instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare explicațiile contradictorii ale expertului judiciar Baci G., care a indicat că cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezenței hemoragiei, iar după radiogramă, fractura era relativ proaspătă.

Caracterul contradictoriu al depozițiilor expertului judiciar Baci G. rezultă și din faptul că, pe de o parte, acesta indică că fractura oaselor craniene după radiografie era relativ proaspătă, pe când în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, pe care l-a semnat, se indică expres că particularitățile de regenerare a oaselor plate nu permit a stabili obiectiv și cu certitudine vechimea de formare a fracturilor acestor oase.

În același timp, expertul judiciar Pădure A. a comunicat că fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu pe imaginile radiologice.Tratarea fracturilor craniene are loc numai în condiții de staționar.

Astfel, concluziile instanței de fond că anume datorită faptului că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuit, până la 26.03.2012 sunt nefondate, fiind în contradicție cu toate rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv raportului de expertiză medico-legală repetată în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, conform cărui agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi. Legătură cauzală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012, nu există.

Deși în lista probelor au fost indicate 4 fotografii ale lui Panuș D. din 08.03.2012, la „Art Club Caraoche”, acestora nu le-a fost dată nici o apreciere or, aceste probe confirmă că la 08.03.2012 Panuș D. se afla „Art Club Caraoche” unde se distra, pe față nu avea careva leziuni, cu excepția hematomului la ochi, fapt ce pune la îndoială declarațiile martorului Panuș Z., dar și a celorlalte părți vătămate, inclusiv unor martori, care au relatat despre existența unei lovituri în zona frontală.

Totodată, instanța de fond a ignorat faptul că reluarea urmăririi penale în baza ordonanței din 17.07.2012 emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu, încalcă dreptul inculpaților de a nu fi judecați sau pedepsiți de două ori pentru aceeași faptă.

Or, potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, odată cu încetarea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire sau clasarea cauzei penale, persoana urmează a dispune de certitudinea și convingerea că nu va mai fi bănuită și urmărită penal.

Mai mult, instanța de fond greșit a individualizat pedeapsa inculpaților, stabilindu-le o sancțiune prea aspră.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, apelurile declarate de avocata Georgeta Lupea, în numele inculpatului Gribeneț I. și de avocatul Roman Medeleanu, în numele inculpatului Cazacu S., au fost respinse ca nefondate.

Apelurile declarate de avocatul Ion Cernolev în numele inculpaților Anton

V. și Bodi M. și de avocatul Mihail Barbaroș în numele inculpatului Gogu I., au fost admise, inclusiv din oficiu, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Inculpatului Anton Victor, declarat vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d), 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și 8 ani și 6 luni închisoare pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, a-i stabilit pedeapsă definitivă de 9 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Procesul penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în privința lui Gogu Ivan a fost încetat, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Procesul penal în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în privința lui Bodi Mihail a fost încetat, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Lui Bodi Mihail, declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Termenul de executare a pedepselor pentru inculpații Anton V., Cazacu S., Gogu I., Bodi M. și Gribeneț I. de calculat din data reținerii lor, cu includerea în acest termen a duratei aflării inculpatului Bodi M. în stare de reținere și arest preventiv din 08.05.2012 până la 28.05.2012 și din 07.06.2012 până la 25.06.2012, termenul de executare a pedepsei pentru inculpatul Cazacu S. începând din 06.09.2017, cu includerea perioadei aflării în arest din 30.06.2017 până la 06.09.2017 și în privința inculpatului Gogu I. începând din 06.09.2017, cu includerea perioadei aflării în arest din 10.07.2017 până la 06.09.2017.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității, a stabilit just situația de fapt și a încadrat corect faptele reținute în sarcina inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de mai multe persoane.

Astfel, în temeiul probelor administrate de acuzare, a fost stabilit că între inculpații Anton V., Cazacu S., Gogu I., Bodi M., Gribeneț I. și părțile vătămate Panuș D., precum și Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. care au intervenit în apărarea lui Panuș D., a avut loc un conflict într-un spațiu public - clubul de noapte „Fashion” din bd. Decebal 2/1, mun. Chișinău, acțiunile inculpaților caracterizându-se printr-o obrăznicie deosebită, încalcând grosolan ordinea publică

și care au fost însoțite cu aplicarea violenței fizice față de părțile vătămate.

Or, acțiunile inculpaților s-au materializat într-un loc public, într-un club de noapte, unde erau foarte mulți vizitatori, iar acțiunile din intenții huliganice ale inculpaților au atras atenția atât a celor din jur, cât și a colaboratorilor de pază, care în final i-au despărțit, acțiunile inculpaților fiind însoțite și de aplicarea violenței fizice față de victima Panuș D., cât și față de celelalte părți vătămate.

Deci, acțiunile inculpaților prin conținutul lor s-au deosebit prin obrăznicie deosebită or, ei fiind în număr de cinci persoane, au aplicat violență fizică față de Panuș D., exprimată prin aplicarea loviturilor cu mâinile și picioarele preponderent în regiunea capului, timp de câteva minute, iar în rezultatul loviturilor, victima a căzut jos, pierzându-și cunoștința și nu a putut riposta acțiunilor de violență ale inculpaților.

Totodată, acțiunile inculpaților s-au caracterizat printr-o obrăznicie deosebită, fiind constatat că aceștia și-au continuat acțiunile huliganice și față de părțile vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V.

Prin urmare, afirmațiile apărării că instanța de fond nu s-a expus și nu a indicat care au fost acțiunile comise de inculpați față de părțile vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. sunt nefondate, fiind stabilit că instanța de fond a reținut declarațiile acestor părți vătămate ca fiind pertinente și concludente, și anume că partea vătămată Gorea V. a declarat că *„între timp conflictul a continuat afară, schimb de replici, bătăi. Anastasov I. și Lupanciuc T. au fost bătuți, dar nu-și amintește de către cine. El tot a primit lovituri, afară a primit 1-2 lovituri cu piciorul la nivelul coșului pectoral de la Gogu I., motivul continuării conflictului în afara clubului era agresivitatea inculpaților”*, partea vătămată Anastasov I. a indicat că *„afară iarăși a început bătaia. Cineva i-a aplicat vreo doi pumni în față, de la care el și-a pierdut cunoștința. Și-a revenit probabil peste vreo 5 minute, personal a fost agresat în afara localului, a fost lovit în partea dreaptă a feței, iar ca rezultat i-a căzut o bucată de dinte, în partea stângă a feței avea o vânătăie”*, iar partea vătămată Bîrnaz A. a relatat că *„afară era multă lume, afară el a fost agresat doar verbal”*.

Argumentele apărării că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că părțile vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., fiind audiate, au părăsit sala ședinței de judecată, manifestând o indiferență totală față de dosarul în cauză sunt irelevante, părțile vătămate fiind audiate în prezența inculpaților și a apărătorilor acestora care au avut posibilitatea de a adresa întrebări, iar decizia lor de a nu participa în continuare la examinarea cauzei nu poate fi calificată ca o îngădire a dreptului la un proces echitabil al inculpaților.

La fel, sunt neîntemeiate și alegațiile apărării că instanța de fond nu a acordat nici o importanță primului conflict apărut între Dubenco V. și o persoană necunoscută care i-a aplicat acestuia câteva lovituri cu cuțitul în picior or, în conformitate cu art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, acuzatorul de stat administrând un cumul de probe în acest sens, probe care au fost apreciate de către instanța de fond

în conformitate cu criteriile stabile la art. 101 alin. (1) Cod procedură penală și în baza cărora s-a stabilit că inițiatorul conflictului din 04.03.2012 a fost anume inculpatul Anton V. care, fără nici un motiv, i-a dat un pumn în față lui Panuș D., apoi inculpatul Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., după care și inculpații Gribeneț I. și Bodiu M. i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele, preponderent în zona capului.

Totodată, vinovăția inculpaților în comiterea faptelor incriminate lor se probează și prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2012 a CD-ului cu înregistrările video din sectorul 9 al clubului de noapte „Fashion”, conform cărui *„la 03.55.52 persoana în cămașă (Panuș D.) lovește o altă persoană, la care se observă că este iscat un conflict, în care persoana în cămașă este împinsă la una din mesele din spate unde se observă că un tânăr (Cazacu S.) îl apucă din spate și îl pune la pământ și se apleacă deasupra sa, se observă că la locul dat se apropie mai multe persoane care lovesc atât cu pumnii, cât și cu picioarele...”, „la ora 03.55.33 persoana în pulover (Anton V.) lovește persoana care este îmbrăcat în cămașă (Panuș D.) cu mâna dreaptă în regiunea feței, la care tânărul în cămașă face câțiva pași în spate, la care observă că se ține cu mâna dreaptă de față, unde aceștia sunt despărțiți unul de altul de persoanele din jurul lor”*.

Astfel, fiind apreciate informațiile constatate în baza procesului de examinare a obiectului din 13.04.2012 în coraport cu declarațiile martorilor Panuș Z., Popa A., Ghețuș S. și Lupanciuc T., declarațiile acestora sunt reținute ca fiind pertinente și concludente, din conținutul cărora rezultă că Panuș D. le-a relatat că după conflict, accesând pe site-ul allfun.md clubul „Fashion” i-a recunoscut pe inculpații care l-au bătut și a povestit detaliat că s-a apropiat de o persoană și i-a spus să-l lase în pace pe Dubenco V., din spatele tânărului cu care vorbea, Anton V. i-a dat un pumn în față, el s-a ferit, văzând că se apropie, a tras în altă persoană. Cazacu S. l-a trântit jos, când a vrut să se ridice a primit o lovitură cu pumnul în frunte de la Gribeneț I., după care nu mai ținea minte nimic, își acoperise capul cu mâinile.

Afirmațiile apărării că instanța de fond a condamnat inculpații în baza depozițiilor părților vătămate și ale martorilor acuzării, care însă la data de 04.03.2012, aproximativ la orele 03.55 nu se aflau în sectorul nr. 9 din incinta clubului de noapte, dar se aflau la altă masă din alt sector al clubului și fizic nu puteau să observe începutul conflictului, sunt irelevante or, aceste declarații apreciate în coroborare cu declarațiile martorilor Panuș Z., Popa A., Ghețuș S. și Lupanciuc T., precum și cu procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2013 demonstrează că inițiatorul conflictului a fost anume inculpatul Anton V. care, fără nici un motiv, i-a dat un pumn în față lui Panuș D., după care inculpatul Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., după care inculpatul Gribeneț I. i-a dat o lovitură cu pumnul în frunte lui Panuș D.

La fel, este neîntemeiată și poziția apărării referitor la faptul că sectorul nr. 9 al clubului de noapte unde a avut loc conflictul este separat prin uși, astfel sugerându-se ideea că, de fapt, părțile vătămate și martorii acuzării nu se aflau în sectorul nr. 9 iar credibilitatea acestor declarațiilor ar putea fi contestată, deoarece

din conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2013 rezultă că „se observă că la locul dat se apropie mai multe persoane care lovesc atât cu pumnii, cât și cu picioarele, după care la 03.56.14 se apropie o persoană îmbrăcată în costum de culoare care încearcă să calmeze conflictul dat, tot timpul se observă că mai multe persoane lovesc cu picioarele persoana care era îmbrăcată în cămașă de culoare neagră... la 03.56.28 una din persoane este scoasă din conflict, iar celelalte se observă că lovesc cu picioarele, după care la 03.57.25 persoanele care loveau sunt date la o parte și conduse în partea stângă”.

Or, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2013, a CD-ului cu înregistrările video din sectorul nr. 9 al clubului de noapte, victima Panuș D. a fost bătut de către inculpați și nu a fost îmbrâncit după cum susțin apelanții, din momentul primei lovituri aplicate de Anton V. - ora 03.55.33 și până la ora 03.57.25, când s-a finisat bătaia.

Și alegațiile apărării că instanța de fond, fără a se referi la careva probe, a completat conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului, în conținutul căruia nu este identificat nici un nume de persoană, fiind doar descrise persoanele că sunt de gen masculin ori feminin, sunt nefondate, în cadrul cercetării judecătorești fiind vizualizat CD-ul cu înregistrările video din sectorul nr. 9 al clubului de noapte, iar informațiile conținute pe acest suport au fost apreciate în coroborare cu declarațiile părților vătămate și ale martorilor audiați în ședința de judecată.

Totodată, la critica apărării că procesul-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2012 este o probă indirectă, a fost stabilit că acest proces-verbal a fost apreciat în coroborare cu declarațiile părților vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V., cât și cu declarațiile martorilor Popa A., Ghețuș S., Lupanciuc T. și Panuș Z.

Astfel, potrivit declarațiilor părții vătămate Bîrnaz A., Panuș D. avea leziuni corporale vizibile pe partea stângă a corpului, se vedea amprenta unui inel, iar partea vătămată Anastasov I. a relatat că Panuș D. nu ieșea pentru că avea fața umflată, ochiul roșu, în frunte avea amprenta unui inel.

În același context au fost reținute și declarațiile martorului Popa A. care a indicat că Panuș D. avea o urmă de inel în partea stângă a ochiului, iar Gribeneț I. avea ceva la mână, un ceas sau un inel. Și martorul Ghețuș S. a declarat că a doua zi Panuș D. era vânăt, ochiul stâng îi era în sânge, pe frunte avea un semn pătrat, martorul Lupanciuc T. a declarat că Panuș D. i-a spus că Gribeneț I. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în frunte și el a simțit ceva tare, probabil un inel, iar el personal a văzut pe mâna lui Gribeneț I. un inel, acesta lucea, la ceilalți a văzut ceasuri. Martorul Panuș Z., mama lui Panuș D., a comunicat că urma de inel de pe fața lui Panuș D. a fost vizibilă, până la decesul acestuia.

Prin urmare, declarațiile părților vătămate Bîrnaz A. și Anastasov I. coroborează cu declarațiile martorilor Popa A., Ghețuș S., Lupanciuc T. și Panuș Z., din conținutul cărora rezultă că Panuș D. avea o urmă de inel în partea stângă a ochiului, iar martorii Lupanciuc T. și Popa A. au indicat că au văzut la inculpatul Gribeneț I. un inel pe mână.

Astfel, a fost stabilit că inculpatul Gribeneț I. purta un inel pătrat pe mână, cu care i-a aplicat lui Panuș D. o lovitură în frunte, în fotografia lui Panuș D., efectuată imediat după conflict, fiind vizibilă amprenta unui inel pe fruntea acestuia.

Tot din declarațiile părților vătămate și ale martorilor a fost constatat și faptul că loviturile aplicate de către inculpați victimei Panuș D. au fost preponderent în regiunea capului, iar toți cei cinci inculpați i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele victimei.

Afirmația apărării că circumstanța reținută de instanța de fond că Panuș D. ar fi primit o lovitură cu inelul vine în contradicție cu raportul de examinare medico-legală din 07.03.2012 unde la acesta nu s-a constatat astfel de leziune, este nefondată or, art. 101 alin. (3) Cod procedură penală stipulează că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, iar potrivit art. 93 alin. (2) Cod procedură penală sunt enumerate probele în procesul penal, fără a fi efectuată o ierarhizare juridică a acestora.

Or, declarațiile părților vătămate și ale martorilor care unanim au declarat că Panuș D. avea o amprentă de inel pe frunte, circumstanță care a fost constatată și prin fotografia lui Panuș D., efectuată imediat după conflict, fiind aplicată de către inculpatul Gribeneț I. nu pot fi respinse doar din motivul că nu coroborează cu concluziile formulate în raportul de examinare medico-legală din 07.03.2012 or, declarațiile părților vătămate și ale martorilor, la fel, constituie mijloc de probă, acestea fiind apreciate, în coroborare, ca fiind pertinente și concludente.

Totodată, remarca apărării că nici una din părțile vătămate sau martorii acuzării care s-au aflat la data de 04.03.2012 în clubul de noapte, nu a chemat poliția și ambulanța, dacă susțin că Panuș D. ar fi fost agresat, este irelevantă, fiind stabilit că obiectul învinuirii nu îl constituie inacțiunile părților vătămate sau ale martorilor, ci acțiunile inculpaților. Mai mult, faptul că părțile vătămate sau martorii nu au chemat ambulanța sau poliția la acel moment, nu exclude faptul aplicării violenței fizice de către inculpați față de Panuș D. și celelalte părți vătămate, acest fapt fiind constatat prin probele administrate de acuzare, și anume: declarațiile părților vătămate, declarațiile martorilor care au fost apreciate în coroborare cu procesul-verbal de examinare a obiectului, CD-ul cu înregistrările din sectorul nr. 9 al clubului de noapte „Fashion” și rapoartele de expertiză medico-legale întocmite în privința lui Panuș D.

În același timp, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, fractura completă a osului temporal pe stânga depistată la Panuș D. se califică drept vătămare corporală gravă, iar la examinarea medico-legală a lui Panuș D. din 07.03.2012 au fost constatate leziuni ale țesuturilor moi care corespund localizării fracturilor osoase.

Expertul Baciu G. a indicat că cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezentei hemoragiei, iar, după radiogramă, fractura era relativ proaspătă.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 40/666 se atestă că la autopsia medico-legală și în baza documentelor medicale s-au constatat hemoragii

intracerebrale, care, reieșind din cele expuse în „Discuții” (pct. 5) sunt de origine patologică - „malformație arterio-venoasă a vaselor cerebrale”. *Conform rezultatelor histopatologice de laborator, vechimea acestor hemoragii este de cca 5-6 zile și se includ în circumstanțele zilei de 26.03.2012.*

Astfel, hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, ceea ce a condiționat ca victima să continue modul său de viață obișnuit, până la data de 26.03.2012 și să nu se interneze în spital în regim staționar, primind în cele din urmă tratament în regim ambulatoriu.

La fel, sunt nefondate și alegațiile apărării că leziunile corporale depistate la Panuș D., sub formă de fractură completă a osului temporal pe stânga și calificată ca vătămare corporală gravă ar fi existat și anterior datei de 04.03.2012, nefiind prezentate probe pertinente și concludente în acest sens, argumentele date fiind declarative.

Potrivit declarațiilor părinților victimei Panuș G. și Panuș Z., ale părților vătămate Bîrnaz A., Anastasov I. și Gorea V. - prietenilor victimei, precum și ale martorilor Popa A., Ghețuș S. și Lupanciuc T., Panuș D. ducea un mod de viață activ, se antrena la fotbal, anterior participa la competiții și, efectuând controale medicale regulate, nu au fost depistate careva leziuni. Totodată, accidentul cu motocicleta în care a fost implicat acesta, a avut loc în adolescență și, fiind transportat la spital, i s-a pansat mâna și a fost eliberat acasă. În acest context, este relevant faptul că părțile vătămate și majoritatea martorilor audiați, inclusiv mama victimei, au indicat că după incident Panuș D. deseori acuza dureri de cap, circumstanțe care nu au fost identificate înainte de acest conflict.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013 se atestă „că fracturile depistate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală (totodată formarea fracturii osului temporal este practic imposibilă a se produce prin lovire cu pumnii și picioarele).

Or, concluziile acestui raport coroborează cu declarațiile martorului Panuș Z., ale celorlalte părți vătămate și ale martorilor care au declarat, din cuvintele victimei, că după ce a primit o lovitură puternică după cap, a amețit și a fost aruncat peste cap, fiind vorba despre acel procedeu de luptă, aplicat de inculpatul Cazacu S.

Prin urmare, alegațiile apărării că fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la 04.03.2012, deoarece inculpații nu au utilizat obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni și, respectiv, nu există nicio legătură cauzală dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal sunt nefondate or, prezența leziunilor corporale grave la Panuș D. a fost constatată în baza raportului de expertiză medico-legală nr. 158 din 02.09.2013 – 11.11.2013, concluziile experților coroborând cu declarațiile părților vătămate și ale martorilor care au indicat că inculpații aplicau lovituri cu mâinile și picioarele, preponderent

în regiunea capului, fiind stabilit și faptul că Panuș D. a fost aruncat peste cap, de către inculpatul Cazacu S.

Totodată, **declarațiile expertului Pădure A. contravin probelor analizate** suplimentar, potrivit expertizei medico-legale a cadavrului lui Panuș D. fiind stabilită prezența fracturilor craniene, **iar comisia de experți judiciari medico-legali a conchis** că conform datelor clișeelor tomografice din 26 și 30.03.2012, fixate în fișa medicală a bolnavului de staționar, cât și obținute în urma descrierii suplimentare la solicitarea comisiei de experți, rezultă că la Panuș D. au fost depistate leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”. Fracturile menționate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală. Fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă. Fractura completă a osului temporal pe stânga la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă.

În același timp, declarațiile martorului Andrieș L. precum că depozițiile sale că Panuș D. avea urme de sânge nu corespund adevărului și nu a indicat că la ieșire l-a văzut pe Panuș D. și avea urme de sânge pe cap, sunt nesemnificative or, în cadrul urmăririi penale acesta a semnat declarațiile datate cu 06.04.2012, ora 09.26 și, respectiv 13.10, și-a recunoscut semnătura de pe ambele procese-verbale de audiere, iar mențiunea la sfârșitul procesului-verbal a fost scrisă de el personal.

Astfel, conform procesului-verbal de audiere de la orele 13.10 martorul Andrieș L. a indicat că „*în acest moment Gogu I., Vicu, Sergiu și Iurie, cu care eu stăteam la masă s-au năpustit spre Panuș D. și au început să-i aplice lovituri cu picioarele, deoarece Panuș D. era deja pe podea...au fost foarte agresivi...ei loveau cu picioarele peste diferite porțiuni ale corpului și capului lui Panuș D.*”. În declarațiile consemnate în procesului-verbal de audiere din 06.04.2012, ora 09.26, pe care martorul Andrieș L. le recunoaște ca fiind veridice și le susține, acesta indică „*...la un moment dat am întors capul spre masa la care am stat și eu, fiindcă am auzit gălăgie și am observat că era o grămadă de oameni lângă masă și se băteau, astfel văzând că în bătaie sunt implicați băieții care au stat cu mine la masă, m-am dus și eu repede acolo să văd ce se întâmplă...după care s-a mai liniștit situația afară și eu, întorcând capul, l-am observat pe Panuș D. care avea urme de sânge pe cap*”.

La fel, declarațiile martorului Cociorva A. date în ședința de judecată, în care indică că nu a văzut ca careva persoane să-l lovească pe Panuș D., nu l-a văzut pe Gogu I. implicat în conflict, Gogu I. se afla la masa lui Dubenco V., unde se sărbătorea ziua de naștere, contravin declarațiilor consemnate în procesul-verbal de audiere din 05.04.2012, semnat de el, în care declară că „*...după aceasta au început toți să-l lovească pe Panuș D., eu când am văzut, Panuș D. se afla jos la pământ și toți cei prezenți, adică acele 5-6 persoane... îl loveau pe Panuș D. peste diferite porțiuni ale corpului cu mâinile și picioarele, pot concretiza că mai mult în*

cap îl loveau cu picioarele, dar cine anume, eu nu am observat. La un moment dat Barba V. s-a culcat deasupra lui ca să înceteze toți să-l bată și a strigat despre aceasta la toți, însă cineva l-a tras într-o parte pe Barba V. de pe Panuș D. și iarăși aceleași persoane îl loveau”.

Alegațiile martorului Cociorva A. că a semnat declarațiile, dar nu le-a citit, deoarece se grăbea, nu sunt pertinente or, acesta nu a oferit careva explicații în acest sens, iar afirmația acestuia că nu cunoaște conținutul declarațiilor de la urmărirea penală și nu își amintește ce a declarat ofițerului despre evenimentele din 04.03.2012 sunt nefondate, fiind stabilit că a dat declarații suficient de detaliate, iar declarația despre aceea că Barba V. l-a acoperit pe Panuș D. ca să nu-l bată ceilalți coroborează cu declarațiile însuși ale martorului Barba V.

Astfel, infracțiunea de huliganism săvârșită de inculpați a fost urmată de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, condiții în care se atestă prezența concursului ideal de infracțiuni, calificarea urmând a fi făcută în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Cu referire la argumentele apărării referitor la declararea nulă a acțiunilor de urmărire penală, a fost stabilit că prin ordonanța Procurorului General Adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012 s-a dispus anularea ordonanței din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emise de procurorul în Procuratura sect. Botanica, Artur Sîrcu și a ordonanței din 01.07.2012 emise de către procurorul sect. Botanica, Marcel Cimbir, cu reluarea urmăririi penale.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013 s-a dispus respingerea plângerilor avocaților Ion Cernolev și Mihail Barbaroș ca neîntemeiate și inadmisibile, s-a refuzat în declararea nulă a ordonanței Procurorului General adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012 prin care s-a dispus anularea ordonanței din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emise de procurorul în Procuratura sect. Botanica, Artur Sîrcu și a ordonanței de respingere a plângerii avocatului Vieru Vasile din 01.07.2012 emise de către Procurorul sect. Botanica, Marcel Cimbir.

Or, afirmația apărării că a fost încălcat dreptul inculpaților prevăzut de art. 22 Cod procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, și anume dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă este nefondată, deoarece ordonanța din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale, emisă de către procurorul în Procuratura sect. Botanica, Artur Sîrcu și ordonanța din 01.07.2012 emisă de către Procurorul sect. Botanica, Marcel Cimbir au fost contestate de către reprezentantul părții vătămate Panuș G. și avocatul său.

Ca urmare, prin ordonanța Procurorului General adjunct Eugen Rusu din 17.07.2012 s-a dispus reluarea urmăririi penale, care a fost menținută prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013, având puterea lucrului judecat.

Argumentul ce vizează faptul că ulterior prevederile art. 287 alin. (1) Cod procedură penală au fost declarate neconstituționale nu servește temei de a contesta legalitatea și valabilitatea ordonanței Procurorului General Adjunct Eugen Rusu la

data de 17.07.2012 și nici declararea nulă a acesteia, or, conform art. 3 alin. (1) Cod procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Totodată, după reluarea urmăririi penale, acuzarea a înaintat o nouă învinuire inculpaților, și anume pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Avocatul Roman Medeleanu a solicitat și declararea nulă a ordonanței de punere sub învinuire din 21.01.2013 și ordonanței din 08.02.2013 în privința lui Cazacu S., indicând că la expirarea termenului de 3 luni, prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod procedură penală, Cazacu S. urma să fie pus sub învinuire sau scos de sub urmărire penală însă, contrar legii, a fost pus sub învinuire abia la 21.01.2013, pe când calitatea de bănuit a încetat la 11.09.2012.

Și solicitarea avocatului Roman Medeleanu privind declararea nulă a acțiunilor de urmărire penală este neîntemeiată, fiind stabilit că la 21.01.2013 procurorul a dispus punerea sub învinuire a lui Cazacu S., incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ordonanță care a fost adusă la cunoștință învinuitului în aceeași zi în prezența apărătorului Roman Medeleanu, iar în cadrul audierii învinuitul a refuzat să facă careva declarații, nefiind invocate careva obiecții asupra ordonanței de punere sub învinuire de către învinuit sau apărător.

Având în vedere că apărarea a invocat nulitatea ordonanței în cauză la 29.01.2013, iar în acord cu faptul că nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual de a invoca aceasta pe viitor, nu a fost constatat nici un temei de declarare nulă a ordonanței de punere sub învinuire din 21.01.2013 și a ordonanței Procurorului adjunct al procurorului sect. Buiucani, Elena Neaga din 08.02.2013.

În același timp, referitor la respectarea termenului de 3 luni prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod procedură penală în privința inculpatului Cazacu S., a fost constatat că prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.04.2013 s-a stabilit că termenul de 3 luni de menținere a lui Cazacu S. în calitate de bănuit nu a fost încălcat, deoarece în privința acestuia la 25.06.2012 a fost încetată urmărirea penală, din motivul lipsei faptului infracțiunii, iar la 17.07.2012, a fost reluată urmărirea penală pe cauza penală nr. 2012420517, dar nu și în privința lui Cazacu S.

Astfel, prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23.04.2013, s-a respins plângerea înaintată în baza art. 313 Cod de procedură penală privind declararea nulității ordonanței procurorului în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău, Igor Demciucin din 21.01.2013 privind punerea sub învinuire a lui Cazacu S. în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, declararea nulității ordonanței Procurorului, adjunct al Procurorului sectorului Buiucani, mun. Chișinău, Elena Neaga din 08.02.2013 privind respingerea plângerii.

Pe lângă aceasta, afirmațiile avocatului Ion Cernolev privind încălcarea drepturilor inculpaților prevăzut de art. 22 Cod procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, sunt nefondate or, principiul *non bis in idem* este

aplicat numai atunci când a fost emis un act cu caracter definitiv, fie că este vorba de o ordonanță de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, fie de o hotărâre judecătorească.

Astfel, principiul *non bis in idem* nu se aplică în cadrul căilor ordinare de atac sau al altor proceduri legale de contestare.

Or, ordonanța din 25.06.2012 de încetare a urmăririi penale emisă de procurorul în Procuratura sect. Botanica, Artur Sîrcu și ordonanța din 01.07.2012 emisă de către Procurorul sect. Botanica, Marcel Cimbir, au fost contestate de către reprezentantul părții vătămate Panuș G. și avocatul său, în termeni legali și conform procedurilor și competențelor legale, reglementate de legislația în vigoare la acel moment.

În virtutea competenței sale, statuate de legea procesual penală, Procurorul General adjunct Eugen Rusu la 17.07.2012 a adoptat o ordonanță legală de reluare a urmăririi penale, menținută prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013 având puterea lucrului judecat. Mai mult, după reluarea urmăririi penale, procurorul a pus persoanele vizate sub învinuire nu în baza art. 151 alin. (4) Cod penal (în care au fost învinuiți inițial, fiind încetată urmărirea penală), dar în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, ceea ce reprezintă o altă învinuire.

Prin urmare, reluarea urmăririi penale, dispusă în mod legal sub aspecte de competențe, la acel moment, reprezintă un procedeu legal de desfășurare normală a urmăririi penale și nu afectează prin sine careva drepturi sau libertăți constituționale ale cetățenilor vizati pe caz, nefiind constatate careva încălcări procesuale, iar ordonanța din 17.07.2012 nu contravine prevederilor art. 22 Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, fiindcă în cazul relucrării urmăririi penale nu se urmărește nici o persoană fizică sau juridică. Actul contestat nu este o hotărâre definitivă a organului de urmărire penală, care ar împiedica redeschiderea procesului penal și aceasta era necesară pentru a clarifica în detalii acțiunile persoanelor implicate.

Totodată, afirmația apărării privind aprecierea și interpretarea eronată a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, este neîntemeiată or, instanța de fond, ținând seama în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate și le-a apreciat just, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, ca urmare, corect a stabilit starea de fapt, încadrarea juridică și vinovăția inculpaților.

Referitor la obiecțiile avocatului Ion Cernolev că instanța de fond a admis erori la individualizarea pedepsei penale în privința inculpaților Anton V. și Bodi M., în ceea ce privește circumstanțele agravante reținute în sarcina acestora, a fost stabilit că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Anton V. instanța de fond a ținut cont de faptul că acesta a fost inițiatorul conflictului, careva circumstanțe atenuante nu au fost reținute, iar cu titlu de circumstanță agravantă a fost reținută „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză”.

Astfel, inculpatul Anton V. a fost condamnat în instanța de fond în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la 9 ani închisoare, iar cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de fond eronat a reținut în sarcina inculpatului Anton V. circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză” or, în conformitate cu art. 296 Cod de procedură penală, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

Or, circumstanța ce vizează „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză” reținută în sarcina inculpatului Anton V. nu a fost constatată de către organul de urmărire penală și nu a fost inclusă în rechizitoriu, respectiv nu poate fi reținută, din oficiu, de către instanța de fond în defavoarea inculpatului, iar sentința în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Anton V. urmează a fi casată.

Prin urmare, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, fiind constatată că inculpatul Anton V. nu a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale incriminate, că acesta a fost inițiatorul conflictului, că i se impută săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave și a uneia mai puțin grave, că în privința acestuia nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante, fiind reținută circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate” va aplica acestuia o pedeapsă de 2 ani 6 luni închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și o pedeapsă de 8 ani 6 luni închisoare pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, lui Anton V. a-i stabilit pedeapsă definitivă de 9 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Bodiu M., instanța de fond, având în vedere lipsa circumstanțelor atenuante și prezența unei circumstanțe agravante, dar și rolul activ al acestuia la continuarea conflictului, l-a condamnat pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare și pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a stabilit pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare.

Însă, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, incriminată inculpaților Gogu I. și Bodiu M., face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Astfel, inculpații Gogu I. și Bodiș M. au săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 04.03.2012, iar de la ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 5 ani și în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, a expirat termenul de tragere la răspundere penală a inculpaților, din care motive procesul penal în privința inculpaților Gogu I. și Bodiș M. urmează a fi încetat, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În temeiul art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, instanța de apel în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelanților, va casa sentința instanței de fond, inclusiv din oficiu, în privința inculpaților Gogu I. și Bodiș M. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal și liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În același timp, referitor la întreruperea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în privința inculpaților Anton V., Gribeneț I. și Cazacu S., se reține că în conformitate cu art. 60 alin. (5) Cod penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării.

Or, inculpatul Anton V. s-a eschivat de la judecată, la data de 14.07.2016 a fost anunțat în căutare, inculpatul Cazacu S. s-a eschivat de la judecată, la data de 27.07.2016 fiind anunțat în căutare, respectiv, și inculpatul Gribeneț Iurie s-a eschivat de la judecată, iar la data de 01.12.2015 a fost anunțat în căutare.

Prin urmare, în privința inculpaților Anton V., Cazacu S. și Gribeneț I. nu a expirat termenul de tragere la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece aceștia s-au eschivat de la judecată, iar curgerea prescripției a fost suspendată, urmând a fi menținută sentința instanței de fond privind tragerea la răspundere penală a inculpaților Anton V., Cazacu S. și Gribeneț I. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

La fel, instanța de fond greșit a individualizat pedeapsa penală în privința inculpatului Bodiș M. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, eronat reținând în sarcina acestuia circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate”, fapt ce nu a fost constatat în cadrul cercetării judecătorești or, ultimul nu a recunoscut că a consumat băuturi alcoolice, deoarece era la volan.

La stabilirea pedepsei inculpatului Bodiș M., instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, fiind stabilit că acesta nu a recunoscut vina în comiterea faptelor infracționale

incriminate, de rolul activ al ultimului, că i se impută săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave, că în privința acestuia nu au fost constatate circumstanțe atenuante și agravante, aplicându-i o pedeapsă sub formă de 6 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, critica avocatului Roman Medeleanu că la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Cazacu S., instanța de fond a reținut în sarcina acestuia săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză, contrar faptului că în partea descriptivă indică că antecedentul penal este stins față de acest inculpat, este nefondată.

Or, în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului Cazacu S. doar circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate”, care și-a găsit deplină confirmare în cadrul cercetării judecătorești, fiind stabilit și faptul că inculpatul Cazacu S. anterior nu a fost judecat.

În acest sens, nu a stabilit nici un temei de casare a sentinței în partea privind chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Cazacu S.

5. Avocatul Mihail Barbaroș a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Gogu I. să fie achitat.

Recurentul a indicat că hotărârile adoptate de instanțele de fond și de apel sunt ilegale și neprobate, fiind în contradicție cu prevederile normelor materiale de drept penal și procedural, nefiind confirmate probele prezentate de acuzare spre învinuire și cercetate în ședințele de judecată. Hotărârile sunt bazate de presupuneri și pe declarațiile selectate ale martorilor și experților judiciari, instanțele fiind pertinente în favoarea acuzării, pronunțând o sentință de condamnare cu ideea preconcepută de comitere a presupuselor infracțiuni.

Astfel, nefiind stabilită săvârșirea infracțiunilor, instanțele de fond și de apel, cu preconcepere, au admis săvârșirea infracțiunilor de către inculpați, în contrazicere cu actele juridice de constatare, executate de către specialiști în domeniu - rapoartele de expertiză medico-legale, fiind selectate fraze și propoziții din context, întru stabilirea vinovăției și existenței laturilor infracțiunilor imputate.

Pe lângă aceasta, urmează a fi recunoscut nul procesul-verbal privind corectarea erorilor materiale din 20.04.2016, înaintat de acuzare în temeiul art. 249 alin. (3) Cod de procedură penală, procurorul stabilind că în ordonanța de punere sub învinuire a lui Gribeneț I. din 03.01.2014 și în ordonanța de punere sub învinuire a lui Anton V. din 09.01.2014, în partea dispozitivă eronat a fost indicată doar incriminarea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Mai mult, probele invocate de apărare nu au fost apreciate în coroborare, în corespundere cu dispozițiile art. 100-101 Cod de procedură penală.

În acțiunile inculpaților care au participat la conflictul în cauză, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, nefiind prezentă intenția huliganică – latura subiectivă, ca semn obligatoriu

al componenței de infracțiune.

Contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut la art. 6 Cod penal, instanța de fond nu a individualizat acțiunile concrete ale fiecărui inculpat în parte la săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, a fost omis că nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Astfel, nu există legătură cauzală între conflictul din 04.03.2012 și fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, fiind stabilit că prin raportul de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012 la Panuș D., la 07.03.2012, în zona capului, care corespunde amplasării fracturii liniare, s-a constatat existența unei excoriații, care este o leziune superficială a tegumentelor pielii și nu a unor leziuni mai profunde, precum plăgi.

Or, ținând cont că stabilirea perioadei de formare a fracturilor oaselor plate este imposibilă, deoarece regenerarea acestora se realizează doar prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu se observă pe imaginile radiologice, fractura liniară a osului temporal, indicată în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013 putea să se producă în altă perioadă de timp a vieții lui Panuș D.

Instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare explicațiile contradictorii ale expertului judiciar Baci G., care a indicat că „cu așa fractură persoana poate să nu se adreseze la medic, cu excepția prezenței hemoragiei. După radiogramă fractura era relativ proaspătă.”

În același timp, expertul judiciar Pădure A. a relatat că ...fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu pe imaginile radiologice, iar tratarea fracturilor craniene are loc numai în condiții de staționar.

Prin urmare, concluziile instanței de fond că anume datorită faptului, că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue (aparent) modul său de viață obișnuit, până la 26.03.12, sunt nefondate, fiind în contradicție cu toate rapoartele de expertiză medico-legală, inclusiv raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie nr. 158 din 02.09.2013 -11.11.2013, care a confirmat că agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale, produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi. Legătură cauzală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012, nu există.

Afirmațiile instanței de fond că nu au fost administrate probe pertinente și concludente, care să demonstreze că leziunile corporale depistate la Panuș D. și anume fractura completă a osului temporal pe stânga depistată la acesta și

calificată drept vătămare corporală gravă, ar fi existat și anterior datei de 04.03.2012, sunt neîntemeiate.

La fel, nu a fost dată o apreciere celor 4 fotografii ale lui Panuș D. din 08.03.2012, la „Art Club Caraoche”, indicate în lista probelor care confirmă că la 08.03.2012, partea vătămată se afla într-un club de noapte, se distra, pe față nu avea careva leziuni, cu excepția hematomului de la ochi, fapt ce pune la îndoială declarațiile martorului Panuș Z., ale celorlalte părți vătămate și ale unor martori, care au relatat despre existența unei lovituri în zona frontală.

Totodată, instanța de fond a respins în mod neîntemeiat cererea apărării privind declararea nulă a acțiunilor de urmărire penală, precum și a individualizat greșit pedeapsa aplicată inculpaților, stabilindu-le o sancțiune prea aspră.

În același timp, potrivit încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10.04.2013, cu privire la respingerea plângerilor apărătorilor în contestarea ordonanței Procurorului adjunct al Procuraturii Generale din 17.07.2012, organul de urmărire penală și Procuratura Botanică nu au cunoscut despre existența probelor noi prezentate de partea vătămată, și anume: probele video și foto, concluziile medicilor Spitalului de Urgență, clișeele radiologice precum că nu au fost delimitate vătămarile corporale existente la decesul lui Panuș D., motivându-se hotărârea respectivă prin prisma dispozițiilor art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind irevocabilă la data emiterii.

Astfel, în probele administrate, nu se regăsesc elementele infracțiunilor imputate inculpaților de până la și după emiterea hotărârii de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale în privința inculpaților.

Or, inculpatul Gogu I. urmează a fi achitat, prin prisma respectării principiului legalității care prevede că nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni, nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală, conform art. 3 Cod penal iar, conform art. 51 alin. (2) Cod penal, răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, fiind demonstrată inexistența vinovăției în acțiunile inculpatului Gogu I.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) și 16) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Ion Cernolev, în numele inculpaților Anton V. și Bodiș M., în care solicită casarea deciziei adoptate, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel declarat, lăsând fără apreciere faptul că instanța de fond a neglijat faptul că conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpații se învinuiesc de faptul că i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului.

Prin urmare, nu există legătură cauzală dintre loviturile aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului lui Panuș D. cu formarea fracturii osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă.

Instanța de apel a ignorat în totalitate lipsa legăturii de cauzalitate dintre loviturile cu mâinile și picioarele și formarea fracturii osului temporal, indicând că explicațiile expertului judiciar Pădure A., date în ședința de judecată, nu coroborează cu probe cercetate.

Mai mult, instanțele de fond și de apel au reprodus în hotărârile adoptate, doar parțial explicațiile prezentate de expertul judiciar Pădure A., rupându-le din context.

Or, acesta fiind audiat în ședința de judecată, a comunicat printre altele că fractura oaselor plate ale craniului, din care face parte și osul temporal, nu se regenerează, fiind posibilă diagnosticarea acestor fracturi pe perioada întregii vieți. Regenerarea oaselor plate are loc prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu pe imaginile radiologice. Astfel, că stabilirea vechimii fracturii oaselor plate ale craniului, inclusiv a osului temporal pe stânga, este practic imposibilă. Totodată, formarea facturii osului temporal este practic imposibilă prin lovirea cu pumnii și picioarele. Pentru formarea facturii oaselor plate este nevoie de acțiunea unui obiect contondent dur. Mai mult, existența fracturii poate fi produsă printr-o forță suficient de mare care să învingă rezistența țesutului osos. Această forță acționează în primul rând asupra tegumentelor și ar trebui să producă lezarea mai profundă, cum ar fi plaga. La Panuș D. la 07.03.2012 a fost depistată o excoriație în regiunea temporală, conform raportului de constatare medico legală nr. 973 din 07.03.2012.

Astfel, fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele, nu putea fi cauzată în urma conflictului care a avut loc la data de 04.03.2012 în incinta clubului de noapte „Fashion”, deoarece inculpații nu au utilizat careva obiecte contondente dure, care ar fi putut provoca asemenea leziuni.

Nu există legătură cauzală între conflictul din 04.03.2012 și fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, deoarece conform raportului de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012, la Panuș D., în zona capului care corespunde amplasării fracturii liniare, s-a stabilit existența unei excoriații, care est leziune superficială a tegumentelor pielii, dar nu a unei leziuni mai profunde, precum plaga.

Totodată, ținând cont de faptul că stabilirea perioadei de formare a fracturilor oaselor plate este imposibilă, deoarece regenerarea acestora se realizează doar prin formarea calosului fibro-proteic, care poate fi observat doar cu ochiul liber, dar nu se observă pe imaginile radiologice, fractura liniară a osului temporal, indicat în raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013 putea să se producă în altă perioadă de timp a vieții lui Panuș D.

Nu au fost prezentate nici probe care să confirme existența legăturii cauzale între conflictul din 04.03.2012 și leziunile sub formă de fractură liniară a osului

temporal pe stânga depistate la Panuș D., în măsura în care la data de 06.03.2012 acesta s-a adresat la Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, fiindu-i stabilit diagnosticul „Contuzia țesuturilor moi ale feței. Echimoză periorbital din stânga. Contuzia țesuturilor moi ale brațului stâng”.

La fel, instanța de apel în decizia adoptată, indică că inițiatorul conflictului ar fi fost Anton V., făcând referire la conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 13.04.2012, prin care s-a examinat CD-ul cu înregistrările video din sectorul 9 al clubului de noapte „Fashion”, însă, în mod selectiv, a extras fraze din conținutul acestuia, fără a reproduce întreg conținutul.

Instanța de apel a ignorat consecutivitatea evenimentelor care s-au derulat pe data de 04.03.2012 în clubul de noapte și anume că au existat 2 conflicte, care s-au derulat la mai puțin de o minută unul de altul și care se află în legătură cauzală. Astfel, primul conflict a apărut între Dubenco V. și o persoană necunoscută care i-a aplicat acestuia câteva lovituri cu cuțitul în picior, apoi a intervenit Panuș D., pentru a-l apăra pe cunoscutul său Dubenco V., iar intervenția acestuia a fost calificată ca o agresiune de către inculpați.

Contrar principiului caracterului personal al răspunderii penale, prevăzut de art. 6 Cod penal, nu au fost individualizate acțiunile concrete ale fiecărui inculpat.

Or, vinovăția inculpaților Bodiu M. și Anton V. nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, lipsind latura subiectivă - intenția huliganică a infracțiunii de huliganism, hotărârile de condamnare adoptate fiind ilegale, deoarece nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea inculpatului, astfel că inculpații urmează a fi achitați de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, inculpații Bodiu M. și Anton V. au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar pentru existența acestei componente urma a fi probată existența legăturii cauzale între acțiunile concrete ale inculpaților și leziunile corporale grave.

Conform pct. 2 din concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013-11.11.2013, fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele, iar formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă.

Prin urmare, fractura osului temporal, care se califică ca leziune corporală gravă, nu putea fi produsă prin aplicarea unor lovituri cu pumnii și picioarele.

Conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpaților li se incriminează faptul că i-au aplicat lui Panuș D. numai lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului.

În același timp, instanța de apel a neglijat explicațiile expertului judiciar Pădure A., motivându-și soluția în baza explicațiilor expertului Baciuc G., care indică inclusiv că, după radiogramă, fractura era relativ proaspătă. Or, este unanim recunoscut că fracturile oaselor plate nu se regenerează și obiectiv nu se poate de stabilit vechimea producerii fracturii, cu toate acestea expertul Baciuc G. a reușit să

inventeze o nouă modalitate de cercetare în medicina legală și să aprecieze că fractura osului temporal era proaspătă.

Mai mult, instanța de apel și-a întemeiat concluziile privind existența leziunilor corporale la Panuș D. în baza unei imagini foto.

Or, la adoptarea deciziei, instanța de apel a ignorat prevederile art. 7, 15, 55, 75 Cod penal, în special faptul că la stabilirea termenului pedepsei se ia în considerație prezența circumstanțelor atenuante, personalitatea inculpatului, vârsta acestuia și starea sănătății.

Instanța de apel a reținut în calitate de circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate în privința inculpatului Anton V., dar a exclus săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză.

Însă, potrivit rechizitoriului, inculpatului nu i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Totodată, dispozițiile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, care au fost aplicate în speță și au servit temei pentru reluarea urmăririi penale în baza ordonanței din 17.07.2012, emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu au fost recunoscute neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015.

Astfel, toate acțiunile de urmărire penală efectuate după reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2012420517, în baza ordonanței din 25.06.2012, emisă de Procurorul General adjunct Eugen Rusu sunt ilegale, fiind efectuate în baza unei ordonanțe adoptate cu încălcarea dreptului inculpaților prevăzut la art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 al Protocolului nr. 7 al CEDO, care exprimă dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

5.2. Avocata Georgeta Lupea, la fel, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Gribeneț I. să fie achitat.

Recurenta a indicat că la 25.06.2012, Procuratura sect. Botanica a emis ordonanța de încetare a urmăririi penale, inclusiv în privința lui Gribeneț I., care la 17.07.2012 a fost anulată, cu reluarea urmăririi penale.

Dar, învinuirea înaintată lui Gribeneț I. este neîntemeiată, iar probele administrate nu dovedesc vinovăția acestuia.

Conform raportului de expertiză nr. 227, decesul lui Panuș D. a survenit în urma hemoragiilor intracerebrale și edemului cerebral pronunțat cu angajarea structurilor trunculare, ramolire și dilacerare pronunțată a creierului, ca consecință

a patologiei cerebrale - malformației arterio-venoasă a vaselor cerebrale cu anevrisme saculare, confirmată prin rezultatele autopsiei cadavrului și investigațiilor histopatologice.

Toate leziunile corporale depistate la examinarea lui Panuș D. nu au careva legătură de cauzalitate cu survenirea decesului și se califică că vătămări neînsemnate.

În același timp, nu a fost dovedită învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 287 alin. (2) Cod penal or, prin acțiunile acestuia nu a fost perturbată activitatea agentului economic, având loc doar un conflict verbal cu cuvinte injurioase între clienții unui local public care, după o scurtă perioadă de timp, a degenerat în bătaie.

Astfel, inculpatul Gribeneț I. nu poate fi tras la răspundere penală, pe motiv că nu a comis infracțiunile incriminate, iar victima a evitat să anunțe organele de drept și să efectueze expertizele necesare imediat după incident, la moment apărând dubii referitor la calificarea vătămarilor corporale grave și la cauza decesului.

Or, urmează a fi apreciate declarațiile tuturor martorilor audiați în instanța de fond, precum și activitatea lui Panuș D. imediat după incident și timp de o lună până la apariția problemelor de sănătate, la moment existând doar presupunerea că leziunile corporale au apărut la victimă la 04.03.2012 și urmează a fi apreciate în favoarea inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală.

5.3. La 05 februarie 2018 și avocatul Zaharia Protocop, a declarat recursuri ordinare în numele inculpaților Gribeneț I. și Cazacu S., în care solicită repunerea în termen a recursurilor respective, casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Gribeneț I. și Cazacu S. să fie achitați, pe motiv că acțiunile lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

Recurentul a indicat că sentința instanței de fond și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate, bazate pe presupuneri, fiind adoptate în lipsa inculpaților Gribeneț I. și Cazacu S., recursurile urmând a fi repuse în termenul de declarare.

În drept, recursurile sunt întemeiate pe prevederile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursurile ordinare ale avocaților Mihail Barbaroș, Ion Cernolev și Georgeta Lupea urmează a fi admise, iar recursurile ordinare ale avocatului Zaharia Protocop din 05 februarie 2018 în numele inculpaților Gribeneț I. și Cazacu S. urmează a fi respinse, ca fiind inadmisibile, din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) și (5) Cod de

procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. Dacă ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul expiră la sfârșitul primei zile lucrătoare care urmează. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărârea motivată.

Sub acest aspect și cu referire la recursurile declarate la 05 februarie 2018 de avocatul Zaharia Protocop în numele inculpaților Gribeneț I. și Cazacu S. (*pct. 5.3. din decizie*), se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 septembrie 2017, în lipsa inculpatului Gribeneț I., fiind prezenți inculpatul Cazacu S. și apărătorul său Alina Valah, precum și apărătorul inculpatului Gribeneț I., Georgeta Lupea, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 04 octombrie 2017, ulterior pronunțarea deciziei integrale fiind amânată pentru data de 19 octombrie 2017, fapt realizat la această dată și consemnat în procesul-verbal, în prezența apărătorilor Alina Valah și Georgeta Lupea, participanților la proces fiindu-le înmănată copia deciziei motivate, iar părților absente li s-a expediat câte o copie de pe decizia motivată (*vol. 7 f.d. 160-162, 241, 242*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 19 octombrie 2017, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar a expirat la sfârșitul zilei de 20 noiembrie 2017.

Totodată, recursurile ordinare ale avocatului Zaharia Protocop, declarate în numele inculpaților Gribeneț I. și Cazacu S., potrivit ștampilei de pe plic, au fost depuse la oficiul poștal la 02 februarie 2018 și înregistrate la Curtea Supremă de Justiție pe 05 februarie 2018, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. 8 f.d. 49, 52, 53, 56, pct. 5.3. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursurilor respective în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Rezultă că și cerința recurentului Zaharia Protocop de a repune în termen recursurile menționate este lipsită de orice suport legal.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, dacă este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursurile ordinare ale avocatului Zaharia Protocop din 05 februarie 2018, în numele inculpaților Gribeneț I. și Cazacu S., sunt declarate peste termen, ele urmează a fi respinse ca inadmisibile.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt reprezintă stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la recursurile ordinare declarate de avocații Mihail Barbaroș, Ion Cernolev și Georgeta Lupea, privind învinuirea formulată inculpaților Gogu I., Anton V., Bodiu M. și Gribeneț I. pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (*pct. 5. - 5.2. din decizie*), Colegiul penal lărgit atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților vizați pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Gorea V., Bîrnaz A. și Anastasov I.; ale martorilor Popa A., Botnaru N., Barba V., Botnaru D., Panuș Z. și Lupanciuc T.; procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie; procesul-verbal de examinare din 13.04.2012 prin care a fost examinat un CD cu înregistrări video din clubul „Fashion”; proces-verbal de examinare din 13.12.2013 prin care a fost examinat un DVD disc de model „Acme” DVD-R cu fotografiile din incinta clubului „Fashion”; procesul-verbal de confruntare din 25.05.2012 între învinuitul Bodiu M. și martorul Popa A.; procesul-verbal de confruntare din 25.05.2012 între învinuitul Bodiu M. și martorul Gorea V.; raportul de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012, că în rezultatul examenului medico-legal al lui Panuș D. s-a constatat: echimoze cu excoriații pe față; echimoze pe brațul stâng, hemoragie în focar în segmentul lateral al sclerei ochiului stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile

art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând clar, detaliat și fără echivoc motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpaților enunțați a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni, care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane (*pct. 1. - 5.2. din decizie*).

În același timp, pedeapsa a fost motivată, individualizată și aplicată acestor inculpați potrivit prescripțiilor din art. 61 și 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, pedeapsa respectivă corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților vizați, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane, instanța de apel corect încetând procesul penal pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în privința lui Gogu Ivan și Bodiș Mihail în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, dar și just concluzionând că în privința inculpaților Anton V. și Gribeneț I. nu a expirat termenul de tragere la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece aceștia s-au eschivat de la judecată, fiind anunțați în căutare (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Totodată, potrivit art. 454, 466 și 467 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive și irevocabile, ultimele fiind pasibile contestării doar în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile, sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al Republicii Moldova.

În această consecutivitate se reține că prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 aprilie 2013 (*f.d. 183*), definitivă și irevocabilă, au fost deja verificate circumstanțele invocate de apărare privind presupusele încălcări ale prevederilor art. 22 Cod de procedură penală, adică a principiului *non bis in idem*, asemenea împrejurări în speță nefiind constatate, fiind prezentă, astfel, puterea lucrului judecat.

Prin urmare, argumentele recurențelor în aspectul dat sunt absolut nefondate (*pct. 5.-5.1. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei privind învinuirea formulată inculpaților nominalizați pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (*pct. 5.-5.2. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile respective și în aspectul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5.2. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenții Mihail Barbaroș, Ion Cernolev și Georgeta Lupea, privind învinuirea formulată inculpaților Gogu I., Anton V., Bodiu M. și Gribeneț I. pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanțele nu au admis o eroare gravă de fapt, care să le fi afectat soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării în aspectul vizat, că în acțiunile inculpaților Gogu I., Anton V.,

Bodiu M. și Gribeneț I. au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, că li s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare menționate sunt neîntemeiate.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția. Potrivit art. 426 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza prin extindere cu privire la persoanele în privința cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără a crea acestora o situație mai gravă, dacă s-a decis admisibilitatea recursului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la motivele invocate de recurenții Mihail Barbaroș, Ion Cernolev și Georgeta Lupea, privind învinuirea formulată inculpaților Gogu I., Anton V., Bodiu M. și Gribeneț I. pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins probele apărării.

Potrivit jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței (*pct. 2. din decizie*), instanța de fond:

a) nu a apreciat fiecare probă separat, în special constatările și rapoartele de

expertiză medico-legală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării.

Or, instanța a constatat în fapt că: *„Anton V. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea pe Panuș D., unde Victor A. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodiș M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului, cauzându-i astfel victimei Panuș D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 158 din 02.09.2013 - 11.11.2013, leziuni ale oaselor craniene sub formă de „fractură liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele și fractura corpului osului zigomatic pe stânga”, care la persoanele vii prezintă pericol pentru viață și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare corporală gravă”.*

Astfel, instanța a calificat ambele fracturi depistate la partea vătămată Panuș D., adică atât *fractura liniară a osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lamele*, cât și *fractura corpului osului zigomatic pe stânga*, drept *vătămare corporală gravă*, indicând că acestea au fost cauzate părții vătămate de către toți inculpații, adică: *„Anton V. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Panuș D., după care Cazacu S., folosind procedee de luptă, l-a doborât la podea, unde Anton V. împreună cu Cazacu S., Gogu I., Bodiș M. și Gribeneț I. i-au aplicat lui Panuș D. multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, preponderent în regiunea capului”.*

Aceste constatări, însă, nu au fost coroborate cu raportul de expertiză medico-legală repetată, în comisie nr. 158 din 02.09.2013, conform căruia *fractura completă a osului temporal pe stânga se califică drept vătămare corporală gravă*, iar *fractura corpului osului zigomatic pe stânga se califică drept vătămare corporală medie*. Fracturile menționate au fost produse *prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală*. Totodată, *fractura osului zigomatic putea să se producă și prin lovire cu pumnii și picioarele*, iar *formarea fracturii osului temporal cu aceste obiecte este practic imposibilă. Legătură causală directă sau indirectă dintre leziunile corporale cauzate lui Panuș D. la data de 04.03.2012 și agravarea stării sănătății din 26.03.2012, cât și decesul survenit la 02.04.2012 nu există. Agravarea stării sănătății lui Panuș D. la 26.03.2012 a avut loc din motivul apariției hemoragiilor intracerebrale produse în urma ruperii vaselor patologic modificate ale creierului, condiționate de factori externi (efort fizic, stres psiho-emoțional, intoxicații etc.)*.

Deci, instanța nu a luat în considerare concluziile raportului de expertiză medico-legală repetată în comisie nr. 158 din 02.09.2013, în coroborare și cu raportul de constatare medico-legală nr. 973 din 07.03.2012, raportul de constatare medico-legală nr. 666 din 05.04.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 40/666 din 10.04.2012, raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 227 din

11.06.2012, și nu a constatat cert **cine, când, în ce împrejurări, prin care acțiuni și mecanisme concrete** i-a cauzat părții vătămate Panuș D. **fractura completă a osului temporal pe stânga ce se califică drept vătămare corporală gravă și fractura corpului osului zigomatic pe stânga ce se califică drept vătămare corporală medie**, adică prima instanță nu a soluționat, în condițiile prevăzute de lege, chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia sunt învinuiți inculpații, dacă această faptă a fost săvârșită anume de ei, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii imputate și de care lege penală este prevăzută ea, dacă inculpații, separat sau împreună, sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, invocarea instanței că: *„fracturile depistate au fost produse prin acțiuni traumatice cu obiecte contondente dure, fie prin lovire de asemenea obiecte proeminente, inclusiv în urma căderii din poziție verticală. Totodată, formarea fracturii osului temporal este practic imposibilă a se produce prin lovire cu pumnii și picioarele, concluzia dată fiind în coroborare cu declarațiile martorului Panuș Z., ale celorlalte părți vătămate și ale unor martori, care au indicat din cuvintele victimei, că după ce acesta a primit o lovitură puternică după cap, de a amețit, a fost aruncat peste cap, fiind vorba despre procedeul de luptă, aplicat de inculpatul Cazacu S.”*, este confuză și contrazice circumstanțele faptice constatate anterior.

b) concluzia instanței că: *„anume datorită faptului că hemoragia intracerebrală nu a apărut la Panuș D. imediat după aplicarea leziunilor corporale din data de 04.03.2012, a fost posibil ca victima să continue aparent modul său de viață obișnuit, până la data de 26.03.2012 și să nu se interneze în spital staționar”*, nu poate fi una pertinentă și relevantă, or, asemenea constatări țin de competența experților judiciari.

Mai mult, instanța nu a apreciat în genere declarațiile expertului Pădure A., date în ședința de judecată.

Totodată, a reținut selectiv declarațiile expertului Baciuc G. că: *„după radiogramă, fractura era relativ proaspătă, reieșind din faptul că osul nu era concreșcut”*, dar nu le-a apreciat în niciun fel în coroborare cu concluziile diametral opuse, conținute în raportul de expertiză medico-legală repetată, în comisie nr. 158 din 02.09.2013, că: *„particularitățile de regenerare a oaselor plate nu permit a stabili obiectiv și cu certitudine vechimea de formare a fracturilor acestor oase”*, membrul al comisiei fiind și Baciuc G., deci care în ședința de judecată s-a contrazis în aspectul vizat.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În același timp, potrivit art. 414 alin. (1) și (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor

generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale, întru elucidarea împrejurărilor neconstatate de prima instanță în condițiile legii, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Mai mult, a specificat confuz că ***declarațiile expertului Pădure A. contravin probelor analizate***, neindicând care declarații concrete ale acestui expert contravin și căror probe analizate, nefiind clar dacă instanța a luat în considerare sau a ignorat faptul că acest expert a fost membrul comisiei care a întocmit raportul de expertiză medico-legală repetată în comisie nr. 158 din 02.09.2013, cu concluziile respective;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. - 3.2., 5. - 5.2. din prezenta decizie, și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, pe episodul privind învinuirea tuturor inculpaților în baza art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, și că recursurile declarate de avocații Mihail Barbaroș, Ion Cernolev și Georgeta Lupea, în această parte, sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează parțial hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de

recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare declarate de avocații Mihail Barbaroș, Ion Cernolev și Georgeta Lupea, casării deciziei instanței de apel în partea privind condamnarea pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal a inculpaților Anton V., Gogu I., Bodiu M., Gribeneț I. și, prin extindere, a inculpatului Cazacu S., deoarece învinuirea este comună în aspectul vizat, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 426, 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocatul Zaharia Protocop în numele inculpaților Cazacu Sergiu XXXX și Gribeneț Iurie XXXX, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017.

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Mihail Barbaroș, Ion Cernolev și Georgeta Lupea, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 septembrie 2017, în partea privind condamnarea pe art. 151 alin. (2) lit. d) Cod penal a inculpaților Anton Victor XXX, Gogu Ivan XXXXX, Bodiu Mihail XXXXX, Gribeneț Iurie XXXXX și, prin extindere, a inculpatului Cazacu Sergiu XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată se menține, fiind irevocabilă în această parte.

Decizia, în partea dispunerii rejudecării cauzei, nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 03 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun